Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 598
Marți 19 ianuarie 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

Două interviuri

Care este situația pregătirii utilajului în G. A. S.?

Ne răspunde tovarășul ing. Virgil Mărgineanu
Șeful serviciului de reparații din Direcția mecanizării a Departamentului Gostat

Pînă la 12 ianuarie 1960, în gospodăriile agricole de stat, tractoarele au fost reparate abia în procent de 47 la sută, semănătorile de cereale — 51 la sută, iar plugurile de tractor — 53,1 la sută.

Interesîndu-ne asupra cauzelor rămînerii gospodăriilor de stat în urmă cu pregătirea utilajului, tov. ing. Virgil Mărgineanu, șeful serviciului de reparații din Direcția mecanizării a Departamentului Gostat, ne-a dat următoarele lămuriri:

— In toamna anului trecut, tractoarele noastre au fost foarte mult solicitate. Gospodăriile au executat cu ele un mare volum de arături adînci, ca și transporturi de porumb, sfeclă de zahăr etc., astfel incît în lunile noiembrie și decembrie nu s-a putut introduce la reparații decît un mic număr de tractoare. Cînd s-au început totuși lucrările, ne-am lovit de o serie de greutăți create de unele baze de aprovizionare, care nu au pus la dispoziția unităților unele din piesele de schimb necesare. De această situație a fost sezisată la vreme Direcția Generală pentru aprovizionare și desfacere, (DGAD), din ministerul nostru.

Cu toate aceste greutăți, față de perioada corespunzătoare a anului trecut, în acest an pînă la 12 ianuarie au fost reparate cu 800 de tractoare mai mult. Cele mai bune rezultate au fost obținute pînă acum în cadrul trusturilor gostat: Constanța, unde tractoarele au fost deja reparate în procent de 62 la sută, Ploești 53 la sută, Galați 50 la sută și Autonomă Maghiară 50 la

(Continuare în pag. 4-a)

Care este situația asigurării pieselor de schimb și materialelor necesare reparațiilor?

Ne răspunde tovarășul ing. Bratu Vasile
director tehnic al D.G.A.D. din Ministerul Agriculturii

— Ca urmare a creșterii capacității de producție a uzinelor furnizoare și a centrelor mecanice, anul acesta bazele din întreaga țară sînt mult mai bine aprovizionate cu piese de schimb și materiale în comparație cu anul 1959. In o serie de baze de aprovizionare, cum sînt cele din Constanța, Craiova, Buzău, Stalin și Timișoara, atît S.M.T.-urile cît și gospodăriile de stat găsesc în prezent — cu unele mici excepții de care voi vorbi mai jos — toate reperele și materialele trebuincioase reparării la timp a utilajelor. Conducerile acestor baze s-au îngrijit din vreme să asigure necesarul de piese de schimb, potrivit sondajiilor făcute în unitățile agricole deservite, au luat legătură cu furnizorii, impulsionînd livrarea la timp a reperelor, au ajutat și ajută la transportul acestora.

Nu același lucru se poate spune însă

AL RAICU

(Continuare în pag. 4-a)

Mecanizatori harnici

Mecanizatorii de la G.A.S. Redea, raionul Caracal, au executat pînă în prezent 80 la sută din planul de reparații. In clișeu: mecanicii N. Matei și V. Băltărețu, discutînd cu inginerul mecanic despre posibilitățile de recondiționare a unor piese de tractor.
Foto: D. NEGOIȚA

Duc gunoi de grajd pe ogoare

Pînă de curînd, gospodăriile agricole de stat din raionul Istria, regiunea Constanța, au transportat pe ogoare 36.047 tone de îngrășăminte naturale.

Și gospodăriile colective din raion au realizat însemnate succese în această acțiune. Astfel gospodăria colectivă din Cogealac a transportat la cîmp 3.100 tone îngrășăminte naturale, față de cele 340 de tone prevăzute în plan, gospodăria colectivă din Fîntînele a transportat 4.978 tone, față de cele 2.200 prevăzute în plan, gospodăria colectivă din Săcele 1.280 tone, față de 400 tone cît era trecut în plan, gospodăria colectivă din Rîmnic 1.212 tone de îngrășăminte naturale, față de cele 660 tone prevăzute în plan.

★

Membrii gospodăriei colective din Cocargeaua, regiunea Constanța, au dobîndit în anul 1959 de pe loturile bine fertilizate peste 3.000 kg porumb boabe la hectar.

Convingîndu-se de foloasele gunoiului de grajd, pînă zilele trecute, colectiviștii din Cocargeaua au transportat pe cîmp peste 1.800 tone îngrășăminte naturale. In această acțiune s-au evidențiat în mod deosebit brigăzile conduse de tov. Mihai Ion și Panait P. Ion.

Ingrijesc semănăturile de toamnă

Membrii întovărășirii agricole „Viața Nouă" din comuna Recea — regiunea Pitești, acordă o deosebită atenție îngrijirii semănăturilor de toamnă. Zilele trecute, un mare număr de întovărășiți, printre care Florea Saleău, Ștefan Plop, Gavril Saleău și alții au lucrat la desfundatul șanțurilor pentru a asigura scurgerea apei ce se strînsese pe semănăturile de toamnă.

Ei au izbutit astfel să înlăture pericolul de sufocare a păioaselor de pe 36 de ha.

PREGATIRI PENTRU CAMPANIA DE PRIMĂVARĂ

Țăranii muncitori din comuna Zimbru, raionul Gurahonț, dau mare atenție pregătirilor în vederea lucrărilor agricole de primăvară.

Pe suprafața de 20 ha teren a fost transportată pînă în prezent o cantitate însemnată de gunoi de grajd. Au fost reparate pe întreaga comună 170 de pluguri, un mare număr de grape și alte unelte agricole.

ALEXANDRU HERLAU
corespondent

PENTRU 3000-3500 DE LITRI DE LAPTE PE CAP DE VACĂ

PENTRU SUB 1 LEU PREȚ DE COST PER LITRU

Avem vaci cu producții mari fiindcă am îngrijit rațional vițeii

Obținînd an de an producții mari de lapte pe cap de vacă furajată, gospodăria agricolă de stat Grabaț a devenit cunoscută în întreaga țară. Cantitatea de lapte pe care o dă o vacă depinde, în principal, de doi factori: furajarea și valoarea zootehnică a animalului respectiv. Eu o să vorbesc despre acesta din urmă.

Gospodăria noastră are vaci cu o valoare zootehnică ridicată datorită, în primul rînd, îngrijirii pe care o acordăm tineretului taurin destinat turmei de bază, datorită atenției cu care creștem, îndeosebi, vițeii. Procedăm în felul acesta pentru că literatura de specialitate, cît și experiența proprie ne arată că produșii unor vaci de rasă renumită dau producții mici dacă nu au fost bine îngrijiți pînă să intre în turma de bază. Literatura zootehnică ne prezintă și cazuri cînd produșii unor vaci de rasă inferioară au căpătat, printr-o îngrijire rațională, calități superioare rasei care aparțin dînd producții foarte mari. Ingrijirea bună a vițeilor este, așadar, o condiție obligatorie pentru obținerea de vaci cu producții ridicate. De aceea noi am însărcinat cu creșterea vițeilor pe tovarășii Ioan Merjan și Seppi Retz, cei mai buni îngrijitori de animale din gospodărie.

Dar grija pentru vițel n-o au numai ei, fiindcă această grijă începe... înainte ca vițeii să se fi născut. Ca urmare a îmbunătățirii sistematice a furajării și îngrijirii vacilor în timpul gestației, greutatea corporală a viteilor la fătare a crescut în ultimii ani cu peste 10 kg. în medie. In timp ce înainte se obțineau la fătare viței de maximum 35 de kg., acum vacile noastre fată viței care nu rareori depășesc 50 de kg. greutate vie.

O atenție deosebită se acordă vițeilor în perioada de alăptare cu colastru, cînd ei sînt foarte sensibili la intemperii și se pot îmbolnăvi și muri ușor. Pentru o dezvoltare rapidă, s-a mărit cantitatea de colastru pentru un vițel la 9 kg. Și la hrănirea cu colastru se ține seama de greutatea corporală. Prima hrănire cu lapte colastru se face la 50-60 de minute de la fătare, cînd vițelul consumă colastru la discreție. Intîia hrănire cu lapte colastral ajută la curățirea tubului digestiv de mecanium și la mărirea rezistenței la bolile gastro-intestinale. Următorul tain de colastru este de 1,5 litri și se dă de 5-6 ori pe zi, timp de 5 zile. Numărul zilnic de hrăniri cu lapte colastral scade treptat, ajungîndu-se ca la 15 zile după fătare vițelul să primească colastru de 3 ori pe zi. După aceea el primește timp de 20 de zile lapte matern, apoi lapte amestecat. Incepînd din a doua lună se introduce în hrana vițeilor laptele smîntînit; cîte o jumătate de litru zilnic de fiecare vițel. Din luna a treia, vițeii primesc numai lapte smîntînit. Pe întreaga perioadă de 6 luni se dă fiecărui vițel 420 de litri de lapte integral și 1.000 de litri de lapte smîntînit.

Desigur că hrănirea vițeilor nu se face numai cu lapte. După 20 de zile de la naștere, vițelul primește, la discreție, uruială de ovăz, tărîțe și puțină sare în fîn de lucernă de foarte bună calitate. Din momentul cînd hrana lor încetează să constea doar din lapte, vițeii sînt adăpați de trei ori pe zi. Modul cum furajăm noi vițeii a făcut ca sporurile planificate de creștere în greutate să fie mult depășite. In luna aceasta, brigada condusă de Iovanov Hans a obținut la viței cîte 1,358 kg. spor zilnic mediu, față de 0,750 kg. cît era planificat. Obținerea unor sporuri mai mari decît cele planificate ne ajută să înțărcăm vițeii la circa 220 de kg., depășind astfel greutatea de înțărcare prevăzută în plan cu aproximativ 45 de kg.

Pe lîngă îngrijirea vacilor mamă și furajarea rațională a vițeilor, la obținerea acestor rezultate au contribuit și condițiile de cazare și igienă. Dimineața, prima grijă a celor doi îngrijitori este curățirea boxelor, schimbarea așternutului și țesălatul vițeilor. Gunoiul se îndepărtează din grajd ori de cîte ori este nevoie. In fiecare dimineață se curăță bine jghiaburile de resturile de furaje pentru a se preveni indigestiile, provocate de hrana alterată rămasă în jghiaburi. Inainte de alăptarea vițeilor, îngrijitorii își spală cu atenție mîinile. Săptămînal se face o curățenie generală a boxelor, se dezinfectează podeaua, jghiaburile. Văruirea boxelor, aleelor de serviciu și stîlpilor se face ori de cîte ori este nevoie.

Toate aceste măsuri de îngrijire a vițeilor — la care se adaugă măsuri corespunzătoare pentru tineretul trecut de 6 luni — au dus, cum am mai spus deja, la formarea unui efectiv de vaci care, îngrijite bine, dau producții mari de lapte. In 1959, gospodăria noastră a obținut în medie 3.800 de litri de lapte pe cap de vacă furajată. Dacă între cele 163 de vaci furajate n-ar fi fost 80 de primipare, ci numai 30-40, noi am fi obținut o producție medie de peste 4.000 de litri. De altfel, și între primipare am avut exemplare care ne-au dat peste 40 de hl de lapte pe an.

Așadar, creșterea rațională a viteilor și a tineretului de peste 6 luni, asociată cu o selecție riguroasă și o bună îngrijire a vacilor, precum și scoaterea din efectiv a exemplarelor necorespunzătoare sînt măsuri menite să sporească neîncetat producția medie de lapte și totodată să reducă prețul de cost. Iată de ce pe baza experienței proprii, a metodelor pe care ni le oferă literatura de specialitate și practica altor unități, noi vom îmbunătăți între altele, îngrijirea vițeilor. In felul acesta vom putea să îmbunătățim an de an valoarea zootehnică a efectivului nostru de vaci.

Ing. zootehnist
GH. LUNGULESCU
gospodăria agricolă de stat Grabaț, regiunea Timișoara

Drumul biruitor al gospodăriei colective

Ultimele zile ale lui decembrie, m-au găsit prin părțile dunărene ale raionului Oltenița. Pregătirile pentru sărbătorirea Anului Nou erau cum nu se poate mai vizibile.

Din magazinele Olteniței sute de țărani muncitori, bărbați și femei ieșeau cu brațele încărcate. La auto-gară, în sala de așteptare, se strînseseră atîtea coșuri și pachete cu cumpărături cît pentru un mic magazin universal. Stăteau alături variate și multicolore paltoane și bocanci, șoșoni femeiești și stofe, covoare, vase emailate și chiar cîteva sobe aragaz. Nici cînd mărturisesc, n-am avut mai clară și mai puternică o imagine despre puterea de cumpărare a țăranilor noștri muncitori.

In pragul anul nou an pe care-l dorim mai bogat, mai fericit, nu e bine poate să nu ne amintim de anii cînd tot prin aceste părți țăranii trebuiau să vîndă două kilograme de grîu pentru a cumpăra o cutie de chibrituri.

★

Drumul de la Oltenița spre Mînăstirea trece prin cîteva comune mari rînduite parcă anume pe marginea acestei șosele pentru a-i spulbera monotonia. In stînga sau în dreapta ochii trecătorului se opresc atrași de placardele mari ale gospodăriilor colective. De cîțiva ani de zile aceste gospodării arată țăranilor muncitori roadele bogate ce se pot obține muncind laolaltă pămîntul, cu mijloace mecanizate, după cele mai noi reguli agrotehnice.

Exemplul convingător al acestora au dat roade. Gospodăria colectivă „8 Martie" din comuna Ulmeni a primit în ultima parte a lunii decembrie și în primele zile ale noului an încă 125 de familii care au adus o suprafață de 543 hectare. Acum pămîntul gospodăriei s-a dublat și el va mai crește căci alte 80 de cereri urmează să fie discutate.

In gospodăria colectivă „Dr. Petru Groza" din satul Valea lui Soare au

NOI OGOARE UNITE

intrat în aceeași perioadă 41 de familii, iar alte 68, care au unit laolaltă 336 de ha, au înaintat de asemenea, cereri de primire.

In colectiva din satul Tăușanca s-au înscris în mai puțin de o lună încă 35 de familii de țărani muncitori, convinși că pe acest drum luminos vor obține venituri mai mari, așa cum numai gospodăria colectivă poate să ofere.

Recoltele mari obținute de colectiviștii din Chiselet în producția vegetală și animală, belșugul din casele colectiviștilor și-au spus hotărîtor cuvîntul. In gospodăria colectivă „Donca Simo" au intrat în cursul ultimei luni a anului trecut 248 de familii care au adus în colectivă 463 de hectare.

Alte 389 de familii de întovărășiți așteptau cu nerăbdare ziua inaugurării noii lor gospodării colective, pentru care făcuseră cereri. Intovărășiții din Chiselet văzuseră îndeaproape felul cum munceau colectiviștii din comuna lor. Producția medie de 23.500 kg. sfeclă de zahăr la ha, lanurile de grîu și floarea-soarelui, frumoasa turmă de oi a colectiviștilor, toate au constituit exemple convingătoare de perspectivele nebănuite ce se deschid în fața fiecărui colectivist. Au făcut și o vizită, pe toamnă, la gospodăria colectivă „Gh. Dimitrov" din comuna Ceacu. Exemplul acestor colectiviști multimilionari, care obțin venituri mari și din sectorul zootehnic, legumicultură și viticultură, frumusețea și trăinicia construcțiilor și belșugul din casele acestora, toate i-au hotărît să pornească cu încredere pe drumul cel nou. In ziua de 10 ianuarie ei au sărbătorit inaugurarea colectivei lor căreia i-au dat numele de G.A.C. „Dunărea".

Am poposit în acele zile și în comuna Mînăstirea, locul de naștere al scriitorului Alexandru Sahia. Aici, un mare număr de țărani muncitori care au văzut cît de rodnică este munca în gospodăria colectivă, s-au alăturat vechilor colectiviști. In felul acesta gospodăria numără în prezent peste 2.000 de hectare de teren arabil.

Noul an a intrat rodnic, biruitor, adînc transformator în satele raionului Oltenița, luminînd tot mai larg drumul îmbelșugat al gospodăriilor colective.

C. LUCIAN

—ooo—

Satele Moisica și Bălaia complet cooperativizate

Datorită muncii politice de masă dusă de comitetul de partid și de comitetul executiv al Sfatului popular al comunei Smeeni, raionul Buzău, numeroși țărani muncitori măresc numărul celor înscriși în întovărășirile agricole și gospodăriile colective.

Numai în ultimele zile peste 60 de țărani muncitori, cu o suprafață de peste 150 ha, au trecut în sectorul agricol cooperatist din satele Moisica și Bălaia. Ca urmare, în prezent aceste sate sînt astăzi complet cooperativizate.

Printre agitatori se numără și țăranii muncitori Bunea C. Nicolaie, Simion R. Dumitru, Bunea C. Grigore și mulți alții, care au făcut parte din echipele care au dus muncă de lămurire pe circumscripții electorale și sate.

C. BERESCU
corespondent

În S.M.T.-urile regiunii Ploești

Trebuie grăbit ritmul reparațiilor

In perioada actuală, mecanizatorii din unitățile agricole de stat grăbesc ritmul reparațiilor de iarnă în vederea executării în bune condițiuni a muncilor de primăvară.

S.M.T.-urile din regiunea Ploești au reparat pînă de curînd 396 tractoare din cele 571 planificate, 518 pluguri din 698 și 242 semănători din cele 359 introduse în reparație. Procentul de 69,3 la sută la tractoare dovedește că în S.M.T.-urile acestei regiuni s-a muncit destul de bine. Totuși, față de posibilitățile unităților, procentul putea fi mai mare. Acest lucru este dovedit pe deplin de experiența unităților fruntașe: S.M.T. Smeeni, care a terminat reparațiile, S.M.T.-urile Buda, Stîlpu, Bărcănești, Ciorani.

Roadele aplicării metodelor avansate

Atelierul mecanic al S.M.T.-ului Bărcănești. Tractoarele demontate trec ca pe bandă de la un post specializat la altul, astfel că la ultimul, cel de al 16-lea, tractorul iese pe poarta atelierului gata reparat și rodat pentru a i se face recepția finală. Am urmărit fluxul de lucru din atelier, îndemnat de cuvintele tov. director Gh. Rădoiaș, care mi-a spus că în această iarnă conducerea stațiunii a pus un accent deosebit pe calitatea lucrului executat. Intr-adevăr, încă de la demontare îți dai seama că aici reparațiile sînt de o calitate superioară. Indată demontate, toate organele motorului sînt trecute printr-o baie de spălat, unde cu o soluție de apă caldă cu sodă caustică, piesele ies curățite de orice murdărie și urme de ulei, ca și cînd ar fi scoase atunci noi din magazie. In felul acesta se poate constata apoi cu precizie dacă piesa respectivă mai poate fi întrebuințată ca atare, dacă necesită recondiționări, ori trebuie înlocuită cu alta nouă.

Tot pentru buna calitate a lucrărilor, aici s-a împămîntenit bunul obicei ca să se facă o sumară recepție pe diferitele faze de lucrări. Am asistat, de pildă, la recepționarea de către inginerul mecanic șef Radovicescu Eugen a cîtorva pompe de injecție centricubate și etalonate de mecanicul Alexe Bogdan. Rezultatul? Puse pe banc, pompele au întrunit toate condițiile cerute de minimele tehnice. Cu rezultate bune s-a soldat și recepția reparațiilor cîtorva motorașe de pornire, chiulase și linii de arbore, executate de mecanicii Matei Gheorghe, Mihai Gheorghe și Neagu Alceste.

Ca urmare a bunei organizări a muncii și folosirii metodelor avansate de lucru, reparațiile la S.M.T. Bărcănești se apropie de sfîrșit. Reparația ultimelor tractoare este executată în procent de 65—95 la sută. Același lucru se poate spune și despre reparația mașinilor agricole și anexelor de exploatare.

Intr-un stadiu avansat se află reparația utilajului și la S.M.T. Stîlpu. Tov. director Condrea Tudor, ne anunță cu îndreptățită mîndrie că ultimele 2 tractoare care se mai găsesc în reparație vor părăsi atelierul pînă cel mai tîrziu la 20 ianuarie, dată cînd întreg parcul de tractoare și mașini va fi pus la punct. In obținerea acestor bune rezultate o contribuție de seamă au adus mecanicul Gh. Ștefănescu, șeful de brigadă C. Iordache, tractoristul N. Oprea și alții.

De ce bat pasul pe loc?

„Graficul realizărilor la reparațiile de iarnă este tras în jos îndeosebi de S.M.T.-urile Ziduri și Mihăilești" — spunea de curînd tov. ing. Gheorghe Murafa de la serviciul regional S.M.T. Conducerile acestor unități au dovedit în această iarnă lipsă de preocupare în aprovizionarea cu piese, neîngrijindu-se ca să trimită merceologii respectivi la baza de aprovizionare cu regularitate. Pe de altă parte în aceste unități, organizării muncii reparațiilor nu i s-a acordat atenția cuvenită. Lucrul se desfășoară la voia întîmplării, neurmărindu-se realizarea graficului de lucrări. De asemenea, în aceste stațiuni reparațiile executate lasă de dorit și în privința calității. Nu rare sînt cazurile cînd la S.M.T. Ziduri, de pildă, se găsesc filtre nespălate, anumite jocuri de montaj nerespectate, unele tractoare, așa zis reparate, sînt scoase din atelier cu diferite șuruburi sau alte piese lipsă, fără instalația electrică etc.

Toate acestea au făcut ca aici reparațiile să bată pasul pe loc. La S.M.T. Mihăilești și S.M.T. Ziduri nu s-au reparat decît cîte 42 de tractoare din cele 71 și respectiv 68 planificate. Rămase în urmă sînt și reparațiile restului inventarului. Conducerile acestor unități și în special tov. director C. Cojanu și I. Alexandru au datoria să ia toate măsurile ce se impun ca ritmul reparațiilor să fie înviorat.

★

O frînă serioasă în munca S.M.T.-urilor din regiunea Ploești cu privire la realizarea planului reparațiilor de iarnă o constituie și baza de aprovizionare nr. 15 din Buzău (director C. Cunete). Baza are datoria să urgenteze aprovizionarea cu pinioane K.D.P., pinioane de transmisie K.D., piese-direcție UTOS, șuruburi-pluguri, sortimente care lipsesc de mai multă vreme.

I. LEȘEANU

Colectivul uzinelor „7 Noiembrie" din Craiova luptă pentru a da agriculturii cît mai multe mașini de bună calitate și la un preț de cost redus. Clișeul înfățișează pe maistrul D-tru Niță (dreapta) discutînd cu strungarul Ion Dumitru despre calitatea pieselor executate.

SĂ SPORIM PRODUCȚIA DE CARNE ȘI OUA

De ce creșterea păsărilor este nerentabilă la G.A.S. Troian

Datorită unei mai bune organizări a muncii în toate sectoarele de activitate, gospodăria agricolă de stat Troian din regiunea București, a realizat anul trecut, pentru prima dată, un bilanț pozitiv. Cei 150.000 lei beneficiu reprezintă un succes important pentru întreg colectivul de muncă al gospodăriei mai ales dacă ținem seama că în anul 1958 bilanțul acestei unități s-a soldat cu o pierdere de circa 2.000.000 lei. Din cele constatate pe teren rezultă că beneficiul realizat anul trecut putea fi mult mai mare dacă și în sectorul avicol s-ar fi realizat toți indicii economici planificați. Din păcate, în anul 1959, a fost înregistrată în acest sector o pierdere de aproape 200.000 lei.

Cauza principală care a contribuit în mare măsură la această stare de lucruri, a fost creșterea puilor toamna tîrziu. Din numărul de 45.140 capete cît a avut în plan să crească gospodăria anul trecut, peste 16.000 de pui de o zi au fost primiți de la gospodăria de stat Periș, regiunea București, începînd de la data de 4 octombrie și pînă la 12 noiembrie. In timp ce de la un număr de 31.000 pui primiți primăvara, gospodăria a realizat un beneficiu de peste 40.000 lei, la cei crescuți toamna s-au înregistrat pierderi.

Pe lîngă faptul că puii scoși primăvara sînt mai viabili, ei au avut și condiții de creștere mai bune: soare, mișcare, verdeață, vitamine etc. Puii scoși toamna au fost crescuți mai mult în puiernițe fără a beneficia de aceleași condiții favorabile. Pentru a li se asigura căldura necesară în prima perioadă de creștere, gospodăria a consumat toamna tîrziu și chiar pe timpul iernii, cantități mari de lemne.

Hrănirea puilor îndeosebi cu concentrate, cu nutrețuri scumpe, folosirea de medicamente ca și consumul exagerat de mare de lemne în această perioadă a dus, după cum era și firesc, la creșterea prețului de cost al kilogramului de carne de pui. In timp ce la seriile de pui scoși primăvara, prețul de cost al kilogramului de carne a fost de numai 13,18 lei, la puii scoși toamna tîrziu, kilogramul de carne a costat aproape 25 de lei, față de 17,60 lei cît a fost planificat. Cu toate că o bună parte din pui au fost livrați ca pui de frigare prin magazinele Gostat, totuși au mai rămas în gospodărie circa 8.000 pui, care nu pot fi valorificați acum din cauză că nu au ajuns la greutatea de livrare. Situația este cu atît mai grea cu cît, începînd din luna februarie, gospodăria Troian, potrivit planului pe 1960, trebuie să primească primele serii de pui de o zi iar puiernițele încă nu sînt eliberate și dezinfectate pentru a fi populate.

Invățăminte pentru acest an

Pentru a nu se repeta și pe viitor asemenea greșeli, se impune ca organele Trustului Gostat regional București să acorde mai multă atenție realizării indicilor de plan în sectorul avicol. O deosebită grijă, trebuie dată în această direcție respectării graficului de scoaterea puilor de la stațiunile de incubație, în așa fel ca gospodăriile de stat care au sarcina să crească tineret pentru prăsilă și pui pentru frigare, să primească seriile de pui la timpul potrivit și nu toamna tîrziu.

Ținînd seama de condițiile concrete existente în gospodăria de stat Troian care are posibilitatea să dezvolte sectorul avicol, este bine ca organele Trustului Gostat regional București să analizeze temeinic aceste condiții pentru ca și gospodăria de stat Troian să-și organizeze o stațiune de incubație proprie. Procedîndu-se astfel gospodăria n-ar mai fi nevoită să transporte pui de o zi de la distanțe mari, iar pe de altă parte această unitate ar putea asigura și necesarul de pui pentru dezvoltarea sectorului avicol în gospodăriile de stat și colective din raioanele învecinate.

TRAIAN BILBIIE

Fruntași în muncă și la învățătură

La ora trei și un sfert în fața centrului mecanic din Roșiorii de Vede, sosește autobusul care face legătura cu orașul. In cîteva minute s-a și umplut, aproape numai de tineri.

— Nu plecăm, tovarășe șofer? se aude cîte o voce nerăbdătoare. Avem școală la ora cinci.

Șoferul, care cunoaște destul de bine aceste lucruri, se întoarce în scaunul său de la volan, privește iscoditor în autobus, ca și cînd ar căuta să se convingă că nu lipsește nici unul din călătorii obișnuiți la această oră, apoi înțelegător și înțelept pornește motorul.

*

Dar să ne întoarcem cu cîteva ore în urmă. Să intrăm în hala mare, neînchipuit de spațioasă și înaltă a centrului mecanic. Să trecem printre strunguri, să ocolim cîteva tractoare, probabil în curs de asamblare și să ne oprim aici în fața unui banc de lucru. Acești doi tineri, utemiști, sînt mecanici montori. Cioacă Marin urmează la cursurile serale clasa a IX-a, împreună cu Toader Nicolae. Se pregătesc cu rîvnă, fie dimineața, fie seara după școală folosind fiecare clipă liberă. Toader s-a înscris în clasa a opta încă de pe cînd era în anul al treilea al școlii profesionale de mecanizare. Termina practica și cursurile la una, pleca la cealaltă. Te miri de unde atîta energie și voință la acești tineri harnici în producție, sirguincioși și la învățătură. Au trecut cîteva luni de școală și amîndoi se pot lăuda cu o frecvență foarte bună.

In secția motorașe am cunoscut alți doi elevi la cursul seral. I-am găsit în plin lucru: completau un motoraș pentru a-i face o probă de rodaj. Celui mai scund, mecanicul Cioceanu Andrei nici nu-i dai 21 de ani. Lucrează aici din anul 1956, de cînd a absolvit școala profesională. S-a înscris în clasa a opta din dorința de a urca noi trepte ale științei și culturii. Este mulțumit că comitetul sindical și conducerea centrului mecanic au luat măsuri eficiente pentru a-i ajuta să învețe. Drept recunoștință, atît el cît și tovarășul său de lucru mecanicul Nedelcu Andrei, care urmează cursurile clasei a noua, se străduiesc să muncească cît mai bine. In ceea ce privește școala, ei folosesc chibzuit timpul liber, participă la orele de meditație și sînt mulțumiți de ajutorul și sprijinul pe care-l primesc din partea profesorilor. Se străduiesc să fie cît mai atenți la lecții pentru că astfel își însușesc mai ușor cele predate.

Am răsfoit la școală catalogul. Atît comunistul Cioceanu Andrei cît și candidatul de partid Nedelcu Andrei, au o frecvență foarte bună. Note mari care dovedesc frumoasele posibilități pe care le au la învățătură.

Rectificatorul Lință Haralambie s-a înscris să urmeze școala medie la cursul seral urmînd-o în paralel cu ultimul an al școlii profesionale. A biruit multe greutăți, și-a încordat forțele și iată-l acum la 18 ani în clasa a noua. Și gîndul său, ca și al lui Cioceanu, Nedelcu, Toader, se îndreaptă mai departe spre băncile facultății, căci ei știu că această năzuință este perfect realizabilă.

— Invățăm în fiecare clipă liberă, altfel nu se poate, îmi spune strungarul Cernea Dumitru, membru de partid.

Și ca să confirme parcă acest lucru, în timpul discuției noastre nu slăbește din ochi cuțitul care strunjește lacom un viitor șurub volant pentru tractorul K. D.

— Azi avem teză la chimie și e cam greu, drept să spun. La fizică mi-a fost mult mai ușor că-i mai legată de meseria noastră.

In cuvintele tînărului strungar deslușesc răspunderea cu care privește fiecare lecție, fiecare nouă zi de școală. Și nu întîmplător în dreptul numelui său, în catalog, poți citi numai note bune și nici o absență nemotivată.

La centrul mecanic din Roșiorii de Vede aproape fiecare muncitor învață. Dacă tinerii și muncitorii sînt în frunte nici maistrul Caramfil Petre nu se lasă mai prejos. S-a înscris să urmeze, tot la cursurile fără frecvență, clasa a cincea elementară și anul întîi la școala tehnică de maiștri.

Ceilalți maiștri și muncitori care nu sînt înscriși la școală participă săptămînal la cursurile universității populare.

Dar iată că pe nesimțite s-a făcut ora trei. Muncitorii-elevi predau schimbul și se îndreaptă către autobus. De acum sînt elevi, adevărați elevi. Toate gîndurile se îndreaptă numai către școală, către teza pe care o au programată cei din clasa a opta. Cei dintr-a noua discută ceva despre lecțiile de anatomie și geografie.

După amiază, de la ora 5 în băncile clasei a opta, a noua, a zecea și a unsprezecea veți putea întîlni aproape 20 de muncitori-elevi de la centrul mecanic din Roșiorii de Vede. Este un fapt de cinste atît pentru această unitate cît și pentru harnicii și sîrguincioșii muncitori-elevi.

LUCIAN CURSARU

Artiști amatori vrînceni

Echipa de dansuri a căminului cultural din comuna Bîrsești, regiunea Galați, este formată din tineri colectiviști harnici la muncă și neîntrecuți la joc. Iată-i pe acești tineri artiști amatori în timpul unui spectacol. In medalion: țăranul muncitor Toader Crăciun este un fluieraș vestit atît în Bîrsești cît și în întreg raionul Vrancea. Cu balada populară „Miorița" pe care o cîntă cu neîntrecut meșteșug el obține la fiecare spectacol ropote de aplauze.

LA CURTUIȘENI

E iarnă. La căminul cultural din Curtuișeni, regiunea Oradea, e mare animație. Eugen Kovacs, Emeric Garnai, și ceilalți cîntă cu însuflețire. Dirijorul Irina Turos muncește cu tragere de inimă și e bucuroasă de progresele lor. Pînă acum mai o lună nici vorbă de o formație corală în comună. Și corul acesta se dezvoltă, văzînd cu ochii. La închegarea lui comuniști ca Alexandru Gacsadi sau Alexandru Borbely și-au dat cu prisosință aportul.

...Și acolo pe scenă se încing acum niște jocuri vii și dinamice. Vioiciunea și frumusețea lor vor smulge spectatorilor ropote de aplauze. Tinerii Estera Kelemen, Mihai Varga, Sigismund Kovacs sau Coloman Szőke au învățat diferite dansuri romînești, maghiare și sovietice. Aurelia Ferencz, instructoarea lor, depune rîvnă și entuziasm pentru pregătirea echipei. Cu această echipă cei din Curtuișeni s-au fălit cu prilejul multor concursuri. După cît se vede vor mai avea ocazia să se mîndrească.

„Pe scenă actorii amatori din comună încep repetițiile la piesa „O gară mică" de Dan Tărchilă. Apoi se aud replicile vesele din sceneta satirică „Muncă pînă-n gît". Artiștii amatori Andrei Balaj, Gh. Bodnar, Francisc Armoș sau Francisc Hajdu dau viață personajelor, se străduiesc să-i prezinte cît mai veridic. Tînăra Bodnar, care mai înainte era neastîmpărată ca o zvîrlugă, a devenit posacă. Armoș e fălos, cum de altfel nu-i în viață. Instructoarele Ecaterina Brom și Maria Pop cizelează rolurile cu răbdare și cu migală.

Se ivește pe scenă și brigada artistică de agitație. Ii laudă pe Vasile Beres, Ludovic Nagy, Iuliu Matyas. Acești deputați au muncit mult pentru construirea școlii, electrificarea comunei, amenajarea unei stații auto, foarte utilă pentru locuitori... Brigada vorbește apoi despre recoltele îmbelșugate ale colectivei. Ea arată că de curînd alți 29 de întovărășiți au dat cereri de intrare în colectivă. Se pomenește numele lui Constantin Pricop, Adalbert Nagy și Andrei Cseke. In cinstea acestora artiștii amatori Tiberiu Nagy, Arcațiu Vida Magdalena Szőke sau Margareta Somogyi cîntă cu drag și însuflețire.

Din sală repetiția e urmărită și de un mănunchi de oameni. In pîlcul „curioșilor" e Alexandru Gacsadi, secretarul comitetului comunal de partid, Akos Vida, președintele sfatului popular, Ludovic Filip directorul școlii; le place cum brigada vorbește despre izbînzi, cît și despre felul cum critică unele năravuri învechite. Ii urmăresc cu prețuire pe acești neobosiți artiști amatori, oameni care muncesc neostenit, cu dragoste și entuziasm pentru ridicarea culturală a satului lor.

AL. SILAGHI

TARAFUL CĂMINULUI CULTURAL

Din inițiativa directorului căminului cultural din comuna Dagîța și cu concursul secției de învățămînt și cultură și a casei raionale de cultură a raionului Negrești, regiunea Iași, a luat ființă în cadrul căminului cultural Dagîța, un taraf format din 12 persoane.

Primul spectacol a fost dat zilele trecute în cadrul căminului cultural Dagîța, iar al doilea pe scena casei raionale de cultură din Negrești.

Ambele spectacole au avut un succes deosebit, taraful din Dagîța fiind singura formație muzicală de acest gen din raion. Tema spectacolelor a fost: muzică populară moldovenească și folclor local.

S-au evidențiat dirijorul tarafului tov. Dorin Popescu, frații Dodea, Petru Baciu, precum și solistele vocale Marioara Ionescu și Maria Sidenco, învățătoare în Dagîța.

IOAN TRIFAN
corespondent

SCURT POPAS LA G.A.S. ROMANEȘTI

Sosisem la gospodăria agricolă de stat Romanești, regiunea Craiova, într-o sîmbătă după amiază. Pe coridor m-a întîmpinat utemista Ana Roman, care tocmai ducea în brațe un teanc de cărți noi. O fi bibliotecara — mi-am zis — și n-am greșit. Ne-am cunoscut fără multe formalități, și tot astfel am început discuția despre bibliotecă, cititori, cărți...

Despre pasiunea pentru citit a tractoriștilor fruntași Paul Olteanu și Gheorghe Bușică, a muncitoarei Maria Chirlac și a îngrijitorului de porci Ion Tîră aflasem de la începutul discuției. Răsfoind însă registrul de evidență a cititorilor ținut la zi m-am convins mai apoi că această frumoasă pasiune este aproape generală în gospodăria de stat Romanești. Cărțile de literatură beletristică dar mai cu seamă cele de specialitate, cu care este înzestrată biblioteca, atrag mereu noi și noi cititori.

Oamenii în timpul liber vin mereu să schimbe cărțile, îmbogățindu-și tot mai mult cunoștințele profesionale și culturale. Pentru acești vrednici muncitori și cititori pasionați comitetul de întreprindere a înființat și la secții 4 biblioteci volante.

La secția Banul Mărăcine există amenajat un modest colț roșu. Intrucît sectorul zootehnic al gospodăriei este foarte dezvoltat, comitetul de întreprindere, îndrumat de organizația de partid, a luat inițiativa înființării unui centru documentar care va fi de un real folos pentru muncitorii din gospodărie, căci aceștia vor avea posibilitatea să se documenteze temeinic în problemele de zootehnie, ridicîndu-și astfel nivelul profesional. Centrul a intrat în funcțiune în primele zile ale acestui an. Tot în scopul ridicării nivelului profesional în gospodărie funcționează cursuri agrozootehnice, la care muncitorii își însușesc o seamă de noi cunoștințe tehnice pe care apoi le aplică în practică.

Stația de amplificare are un colectiv de 5 tovarăși. Activitatea ei contribuie la ridicarea nivelului profesional și cultural al muncitorilor de aici. Prin intermediul stației se transmit conferințe interesante ca cea a ing. Cîrtu, intitulată „Ingrijirea și exploatarea mașinilor agricole" — ținută în cursul lunii decembrie. De aici tov. Tudor Bălan, președintele comitetului de întreprindere, citește adesea articolul de fond din „Scînteia". De aici se citesc recenzii, se transmite muzică etc. Și această „modestă" stație nu-și încetează activitatea decît seara tîrziu...

Ieșirile în comun la cinematograf în oraș, organizate de două ori pe lună de către comitetul de întreprindere, sînt încă o dovadă a grijii pentru ridicarea nivelului cultural al muncitorilor. Gospodăria are o brigadă artistică de agitație care cuprinde 12 tineri și tinere, care sub îndrumarea instructorului ei repetă neostenită un program nou. Ea are o activitate rodnică prin prezentarea de spectacole la secțiile gospodăriei și în satele raionului. In planul pe 1960 este prevăzut ca brigada să se deplaseze în cele mai îndepărtate sate ale raionului cum ar fi Teascu, Malul Mare etc. pentru a prezenta acolo spectacole în fața țăranilor muncitori.

Plăcut m-au impresionat și cantina de la sediul gospodăriei și mai cu seamă bucătăria curată și îngrijită, cu perdeluțe albe și scrobite la geamuri, cu vase lucind de curățenie. Aici tov. Maria Dinu, pregătește cu pricepere mîncarea pentru muncitorii gospodăriei.

La centru gospodăria nu are dormitoare pentru muncitori, căci fiind foarte aproape de oraș ei locuiesc acasă. In schimb, la secția Banul Mărăcine există pentru îngrijitorii de porci și vaci trei locuințe muncitorești a cîte 2 apartamente. Comitetul de întreprindere și conducerea gospodăriei au luat inițiativa construirii a încă 4 dormitoare pentru nefamiliști, construcție care a fost dată în folosință muncitorilor de aici în luna ianuarie.

Pentru anul acesta, s-a prevăzut electrificarea secției precum și construirea unui castel de apă.

Această atenție deosebită pentru crearea unor condiții de viață și de muncă din ce în ce mai bune, pentru muncitorii din G.A.S. Romanești, pentru ridicarea nivelului lor profesional și cultural dovedesc grija conducerii și a comitetului de întreprindere față de muncitori.

MARIANA NICOLAU

Pregătirea profesională a mecanizatorilor constituie, acum în perioada de iarnă, una din cele mai importante preocupări și pentru colectivul de conducere al S.M.T.-Caracal. Fotografia reprezintă un grup de mecanizatori la o lecție teoretică predată de inginerul mecanic Nicolae Constantin.

Foto: D. NEGOIȚĂ

CE SĂ CITIM:

Ing. E. GRIGORESCU: „Din experiența S.M.T. Turnișor-Sibiu privind repararea tractoarelor"

(Editura Agrosilvică de Stat)

Inițiativa muncitorilor și tehnicienilor de la S.M.T. Turnișor-Sibiu, regiunea Stalin, căreia îi este consacrată broșura cu titlul de față poate fi rezumată astfel: eșalonarea reparațiilor în tot cursul anului, în termenele planificate pentru îngrijirile tehnice, cu scopul înlocuirii campaniei de reparații din timpul iernii.

Există la numeroși mecanizatori și tractoriști din diferite S.M.T.-uri credința că scoaterea din brazdă a tractorului în timpul campaniilor, pentru o zi sau două, timp în care mașinii i se aplică îngrijirile tehnice Nr. 3 și 4, duce la pierderea unui timp prețios care nu mai poate fi recuperat. Acestei credințe greșite experiența mecanizatorilor de la S.M.T. Turnișor-Sibiu, îi opune limbajul convingător al unor cifre ce nu pot fi combătute.

„Exploatarea mașinilor cu uzuri ce depășesc limitele maxime admisibile — se arată în broșură — așa cum de fapt se întîmplă în condițiile existenței campaniilor de reparații, duce la majorarea cheltuielilor de reparații cu 30—200 la sută."

Nu poate încăpea nici o îndoială asupra productivității sistemului propus și experimentat de mecanizatorii de la S.M.T. Turnișor-Sibiu, deoarece simpla comparare a rezultatelor obținute în anii 1954 (reparații de iarnă) și 1955 (reparații în tot timpul anului) ne arată că în primul caz s-au pierdut, datorită defecțiunilor mecanice, 110 ore, adică 11 zile de lucru, iar în al doilea numai 60 de ore, adică 6 zile de lucru, timp în care se cuprind și defecțiunile accidentale. Urmarea a fost că în anul 1955 cheltuielile de întreținere a parcului au scăzut cu 45 la sută pe hantru, ceea ce ne arată că sistemul este nu numai productiv, dar și rentabil.

Broșura nu se limitează însă la sfaturi cu caracter general. Expunerea avantajelor economice ce decurg din sistemul propus este completată de analiza măsurilor tehnico-organizatorice care fac posibilă aplicarea sa.

Autorul citează ca pe o condiție absolut necesară munca perseverentă de educare a oamenilor, căreia îi consacră un capitol în care face un scurt bilanț al acțiunilor întreprinse pe această linie la S.M.T. Turnișor-Sibiu. Sînt consacrate de asemenea capitole evidenței comportării mașinilor, controlului tehnic, metodelor pentru scurtarea timpului de reparare în atelier, problemelor de aprovizionare, intervențiilor pentru remedierea defecțiunilor apărute în teren. Este expus și un nou sistem de rodaj a motoarelor D-35 la rece, folosind motorina în baie în locul uleiului, precum și diferite dispozitive folosite în atelierele stațiunii.

Broșura, completată cu modele ale unor fișe de evidență, planuri de muncă, procese-verbale de executare a reparațiilor, lista completă a materialelor ce intră în dotarea brigăzilor (cu specificarea cantităților) și cu schițe ale dispozitivelor descrise, constituie un ajutor prețios pentru toți mecanizatorii care s-au angajat să-și îndeplinească sarcina patriotică de a reduce prețul de cost al lucrărilor agricole mecanizate.

PENTRU FONDUL CENTRAL AL STATULUI

Aportul colectiviștilor din comuna Putineiu

Veniturile mari pe care le obțin unitățile socialiste din agricultură ca urmare a livrării produselor agroalimentare pe bază de contracte încheiate cu statul, a stîrnit un viu interes în rîndurile membrilor gospodăriilor agricole colective din raionul Giurgiu. Astfel, în primele zile ale acestui an membrii gospodăriei agricole colective „Ștefan Gheorghiu" din comuna Putineiu (președinte Ion Daia) au contractat cu Agevacoopul Giurgiu peste 100.000 kg grîu, 70.000 kg porumb, 30.000 kg floarea-soarelui și 3.000 kg fasole. Ei au primit un avans de 160.000 lei.

TRAIAN BARBALATA
corespondent

Insemnate cantități de produse contractate cu statul

Colectiviștii din satul Țepeș Vodă, raionul Medgidia, au obținut anul trecut venituri bănești frumoase. Aceasta se datorește în primul rînd vînzării produselor către stat pe bază de contract. Ca urmare a acestui fapt la încheierea calculelor de sfîrșit de an, colectiviștii au primit în afară de alte produse și cîte 10 lei la ziua-muncă.

Veniturile mari obținute din contractări i-a convins pe colectiviști ca în acest an să încheie contract — primii pe raion — pentru livrarea a 4.500 kg de lînă și 70.000 litri de lapte.

Și în raionul Buhuși au început contractările de cereale

Țăranii muncitori din raionul Buhuși, înțelegînd importanța realizării fondului centralizat de cereale al statului au început din timp contractarea de cereale pe anul 1960. În comuna Cindești s-au și încheiat numeroase contracte. Numai în primele zile au fost contractate 19.380 kg grîu, porumb, ovăz și floarea-soarelui. Printre fruntașii la contractări se numără întovărășiții Gh. V. Crăciun (care a contractat 2.550 kg cereale), Nistor T. I. care a contractat 700 kg cereale etc.

In această acțiune un sprijin prețios acordă deputații comunali Manolache Gh. Airinii, Th. State, Gh. Ciolan Octavian și Atanasiu Maria.

TACHE VASILACHE
corespondent

Pregătirea bălegarului și amenajarea răsadnițelor

Printre muncile importante care se execută acum în legumicultură se numără pregătirea bălegarului și amenajarea răsadnițelor. Pentru încălzirea răsadnițelor se pot folosi bălegarul de cal (cel mai indicat), bălegarul de bovine sau în cazul cînd urmărim încălzirea de durată, amestecul în părți egale din ambele feluri de bălegar.

Cu o săptămînă înainte de executarea patului, bălegarul se așează în platforme de preîncălzire în imediata vecinătate a patului. Operația se face vînturînd bălegarul cu ajutorul furcii și amestecîndu-l cît mai uniform. Dacă este prea uscat se udă cu apă, folosindu-se cel puțin 10 litri la 0,5 m.c. de bălegar.

COLȚUL legumicultorului

Incingerea bălegarului poate fi accelerată dacă în platforma de preîncălzire se introduc uniform cantități mici de bălegar proaspăt, sau dacă la udarea platformei se folosește apă fierbinte.

Cînd bălegarul fumegă și frige este bun de întins în pat.

La dimensionarea patului trebuie să ținem seama de următoarele: răsadnițele calde (pentru semănături și plantele iubitoare de căldură) necesită un pat gros de 60—70 cm. iar cele temperate, de 30—40 cm. Cu cît executarea paturilor se face mai tîrziu, spre primăvară, cu atît grosimea lor este mai mică.

Nu trebuie uitat, de asemenea, că, prin procesul de fermentație înălțimea stratului scade cu aproximativ 1/5 și de aceea patul trebuie făcut cu 20 la sută mai înalt decît grosimea planificată.

Pentru răsadnițele de suprafață care se însămînțează în ianuarie pînă la jumătatea lui februarie, paturile se fac groase de 70—80 cm. La răsadnițele îngropate înălțimea patului se micșorează cu 1/3.

Cît privește lățimea patului, un toc de răsadniță obișnuită (într-o pantă), necesită 1,50 m pentru patul propriu-zis, la care se adaugă 40—50 cm. pentru fiecare potecă din jurul lui. Prin urmare, la stabilirea cantității de bălegar necesară pentru amenajarea patului, suprafața de răsadniță considerată în calcul, va fi cu circa 40 la sută mai mare decît cea care se va cultiva.

Lungimea patului, în cadrul gospodăriilor mari, trebuie să fie de 16—20 metri.

Și acum, cîteva cuvinte despre tehnica executării patului. Cu cîteva zile înainte de a începe așezarea patului, terenul care va fi folosit trebuie curățat de zăpadă. Se așează apoi direct pe pămînt un strat izolator de bălegar, paie uscate sau de puzderie de cînepă, gros de 10—15 cm. Peste el se pune cu furca, în straturi subțiri și cît mai uniform, bălegar încălzit. Cînd stratul s-a înălțat de 30—40 cm., se bătătorește, muncitorii călcîndu-l, unul pe urma celuilalt, iar golurile rezultate se completează. Apoi patul se udă, folosindu-se aceeași cantitate de apă arătată la preîncălzire, după care se continuă așezarea bălegarului.

Cînd patul a atins grosimea de 70 — 80 cm, udarea, călcarea și umplerea golurilor se repetă; apoi se instalează tocurile.

Așezarea bălegarului în pat se face pe vreme liniștită. Gunoiul se întinde cît mai repede, corect și fără întrerupere, numai în zilele fără ger, pentru a se evita răcirea lui.

Tocurile se orientează cu lungimea pe direcția est-vest, cu laturile lungi orizontale și cu cele scurte înclinate ușor către sud.

Tocurile pot fi fixe sau, în gospodăriile mari, închelate din scînduri așezate cap la cap și consolidate în interior din 3 în 3 m, cu curmezișuri.

Inaintea instalării, scîndurile, tocurile și ferestrele trebuie dezinfectate prin stropire cu ajutorul vermorelului, cu soluție de sulfat de cupru în concentrație de 3 la sută.

Pe poteci, se așează în plus bălegar, în grosime de 10—15 cm, iar în interiorul tocului se pune un strat de paie, gros de 5—10 cm. mai ales lîngă pereții tocului.

Peste tocuri se așează apoi ferestrele și rogojinile. După 3—4 zile se controlează încălzirea și uniformitatea bălegarului din interiorul tocului, completîndu-se cu bălegar cald eventualele goluri. Cînd se folosește mai ales bălegarul de cornute în procent mare interiorul tocului se prăfuiește bine cu cenușă de lemn pentru a evita apariția, mai tîrziu, a ciupercilor.

Urmează apoi introducerea amestecului de pămînt. Pentru semănături și repicături, acesta se așează într-un strat gros de 10 și respectiv 15 cm, iar pentru culturi forțate în funcție de cultură, într-un strat gros de 20—25 centimetri.

Pentru răsadnițele timpurii amestecul se compune din o parte pămînt de țelină, 2 părți mraniță și una nisip. Pentru culturile forțate se folosește (după anotimpul și felul culturii) amestecul format din pămînt de țelină, căruia i se adaugă mraniță în cantitate de 1/4 pînă la 2/3 din volumul pămîntului de țelină.

După introducerea cît mai rapidă și mai corectă a pămîntului, tocurile se acoperă din nou cu ferestre și rogojini, iar după 4—5 zile, cînd răsar buruienile, răsadnița e gata de folosit.

Ing. D. POPA

N-AUDE, N-A VEDE

Cuvintele acestea, întîlnite adesea în basme, se potrivesc de minune conducerii Trustului Gostat București. Cînd se fac aprecieri critice la adresa Trustului, conducerea sa n-aude, n-a vede... Ca nu cumva să fim învinuiți că aruncăm vorbe în vînt, iată două exemple.

La 20 ianuarie se împlinesc trei luni de cînd ziarul nostru a publicat articolul „Cum cooperează unele gospodării agricole de stat". *In articol criticam Trustul Gostat București pentru nerespectarea obligațiilor contractuale. Nominal era criticat tovarășul Durluț, directorul Trustului, fiindcă — cu de la sine putere — modificase unele sarcini de plan. Și modificase sarcinile ce priveau livrarea de purcei unor gospodării din preajma Capitalei. Măsura luată de tovarășul Durluț periclita îndeplinirea planului anual de stat al gospodăriilor respective. Aceasta pe de o parte. Pe de altă parte, gospodăriile beneficiare erau puse în situația de a nu putea livra populației Capitalei, cantitățile de carne planificate.*

Critica făcută atunci Trustului Gostat București și tovarășului Durluț personal nu se referea, așadar, la lucruri minore, ci la probleme de primă importanță.

Tot astfel de probleme viza și critica adresată Trustului cu o săptămînă mai tîrziu, adică la 27 octombrie 1959 prin articolul „Control fulger și îndrumare în... lipsă". *De astădată ne ocupam de felul în care unii activiști ai Trustului duc pe teren munca de îndrumare și control. N-am să rezum acum conținutul acestui articol, conținut subliniat de altfel de titlul pe care-l poartă. Socot că-i bine însă să redau concluzia cu care se încheia. Concluzia era aceasta: asemenea muncă de îndrumare și control nu ajută ci, dimpotrivă, dăunează gospodăriilor.*

Faptul că la nici unul din aceste materiale, Trustul Gostat București n-a răspuns ne îndreptățește deci să afirmăm că, atunci cînd e vorba de critică, el n-aude, n-a vede...

De aceea, Departamentul Gostat are datoria să ia măsuri ca Trustul să audă criticile ce i se fac, să vadă lipsurile semnalate și să le înlăture, iar, în final, să comunice ziarului cum și-a îmbunătățit munca.

Aceasta-i datoria elementară pe care o are fiecare unitate criticată prin presă.

M. C.

Din activitatea sindicală în unitățile agricole de stat

Cheia îmbunătățirii activității: intensificarea întrecerii socialiste

Pînă în vara anului trecut la G.A.S. Băilești, regiunea Craiova, activitatea sindicală era slabă. Această situație era motivată în fel și chip: ba că nu exista o sală destul de încăpătoare pentru adunările muncitorilor, ba că gospodăria e nouă și oamenii încă nu se cunosc deajuns, ba că, lucrînd pe cinci trupuri îndepărtate la 15—20 de km unul de altul și fiecare de centrul gospodăriei, muncitorii nu pot fi strînși.

In cele din urmă analiza făcută de organizația de partid a gospodăriei, a arătat că principala cauză a unei activități sindicale slabe stă în lipsa de preocupare pentru această muncă. Trecerea de la munca sindicală slabă la o activitate susținută s-a produs datorită, în primul rînd, necesității de a se mobiliza întregul colectiv la luptă pentru îndeplinirea sarcinilor de plan.

Tovarășul Dumitru Paleocu, șeful atelierului mecanic, care e și președintele comitetului de întreprindere, arată că muncitori ca Nicu Iancu — îngrijitor de porci — s-au adresat comitetului sindical cerîndu-i să-i ajute pentru a se achita de unele sarcini de producție. Nicu Iancu despre care am vorbit e și responsabil de grupă sindicală. Intr-o consfătuire de producție a grupei sale, la care a invitat membri ai comitetului de întreprindere, precum și tovarăși din consiliul gospodăriei, a fost criticat faptul că din hrana animalelor puse la îngrășat lipsesc rădăcinoasele și nutrețul însilozat, că porcilor li se „servește masa" în trocuri mici și aceasta duce la risipă de furaje.

Ca urmare a consfătuirii s-au făcut trocuri mari iar celor 170 de boi puși la îngrășat li s-au dat rădăcinoase. Tot ca un rezultat al consfătuirii a început munca pentru însilozarea nutrețurilor.

Inviorată așadar, în vară, la cererea muncitorilor și intervenția organizației de partid, munca sindicală s-a îmbunătățit necontenit. O atenție deosebită s-a dat de îndată întrecerilor socialiste.

Intre grupele sindicale s-au organizat întreceri socialiste cu angajamente și obiective precise. Rezultatul acestor întreceri s-a văzut curînd. De unde pînă atunci la îngrășătoria de porci se înregistrau pierderi, munca bine organizată și măsurile luate au făcut ca acest sector să aducă pînă în luna noiembrie un beneficiu de peste 300.000 de lei.

In același timp au fost organizate și întrecerile individuale între tractoriști care, de asemenea, au obținut rezultate mai bune în muncă decît pînă atunci. De pildă, Jean Babeș de la brigada Nădejdea a realizat în cursul anului trecut 833 de hantri, depășind planul cu 273 de hantri, Predoi Florea de la brigada Băilești cu 361 de hantri. Tractoriștii fac parte din grupe sindicale diferite care, în felul acesta, au fost antrenate în întrecere și ele. Intrecerea a fost organizată cu obiective precise.

In sectorul mecanic grupa sindicală a lucrat chiar sub îndrumarea președintelui comitetului de întreprindere. Această grupă a realizat, pînă la sfîrșitul anului 1959, economii de piese în valoare de 73.000 lei. De asemenea, s-au făcut economii însemnate și la consumul de carburanți, reducîndu-se consumul de motorină per hantru cu 1,1 litri.

Aceste economii, împreună cu cele realizate de sectorul zootehnic, au depășit suma de 200.000 lei, sumă care figura în angajamentul salariaților gospodăriei. Și sectorul vegetal — și aici grupele sindicale au fost antrenate în întrecere — a adus gospodăriei economii de seamă: 840.000 lei. Toate aceste economii, împreună cu valoarea producției dobîndite peste plan, se ridică la suma de 1.459.500 lei.

Aceste rezultate sînt desigur în bună parte rodul întrecerii socialiste. Sub îndrumarea organizației de partid, comitetul sindical a construit un panou-grafic cu cadrane indicatoare. Aceste cadrane indică prin limbile sale ca de ceas situația la zi a întrecerii dintre fiecare muncitor și tovarășii săi. Datorită acestui panou, fiecare muncitor dintr-o grupă sindicală cunoaște zilnic atît situația realizărilor grupei din care face parte, cît și a celorlalte grupe. Acest panou-oglindă a activității grupelor sindicale — a constituit un viu imbold în muncă pentru majoritatea muncitorilor din gospodărie.

Nu același lucru se poate spune însă și despre sectorul de aprovizionare și transporturi al gospodăriei, condus de tovarășul Tîrtea Emil. Acesta a adus sectorului mecanic un deficit de 96.125 lei care a trebuit să fie scăzut din cei 131.000 lei economisiți de sectorul respectiv. In sectorul de aprovizionare și transporturi nu s-au ținut consfătuiri de producție, iar întrecerea socialistă a fost ca și inexistentă.

Comitetul de întreprindere va trebui să reorganizeze grupa sindicală din acest sector, ajutîndu-l să-și lichideze lipsurile și să se ridice la nivelul succeselor muncitorilor din celelalte sectoare ale gospodăriei.

ION TERBESCU

Dări de seamă și planuri de producție
în gospodăriile agricole colective

Plan de producție pe măsura posibilităților

- Producții sporite de cereale față de anul 1959
- *30 de vaci de lapte la 100 de hectare*
- 350.000 de lei venit la 100 de ha.

Zilele trecute la gospodăria agricolă colectivă „Ilie Pintilie" din satul Dobreni, raionul Vidra, regiunea București, a avut loc adunarea generală a colectiviștilor în cadrul căreia s-a discutat și aprobat planul de producție pe anul în curs. Cu acest prilej, colectiviștii din Dobreni au trecut în revistă succesele obținute în anul 1959 în producția agricolă vegetală și animală.

A reieșit astfel că în anul ce a trecut, gospodăria colectivă din Dobreni a obținut o producție medie de 3.000 kg. porumb boabe la hectar, 2.000 kg. ovăz la hectar. Transpunînd în fapt sarcinile izvorîte din plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958, colectiviștii au acordat o atenție deosebită culturilor de sfeclă de zahăr și floarea-soarelui care au ocupat o suprafață însemnată. Producțiile obținute, datorită unei îngrijiri deosebite a acestor culturi, au răsplătit din plin munca harnicilor colectiviști. La sfecla de zahăr s-a realizat o producție medie de 37.000 kg. la ha., iar la floarea-soarelui producția obținută a fost de 1.800 kg. în medie la ha.

Realizări importante au fost obținute și în sectorul zootehnic. Gospodăria are astăzi un număr de 26 vaci cu lapte, numeroase oi cu lînă fină și semifină, porci etc. De asemenea venituri însemnate a adus colectiviștilor și grădina de legume și zarzavaturi. Din suma de peste 600.000 lei înregistrată la rubrica venituri bănești în anul 1959, aproape 150.000 lei provin de la grădina colectivei.

Este fără îndoială un succes faptul că la fiecare sută de hectare s-au înregistrat venituri bănești de peste 300.000 lei, ceea ce situează gospodăria printre cele fruntașe din regiunea București. Rezultatele bune obținute de către gospodăria colectivă s-au răsfrînt în mod pozitiv asupra valorii zilei-muncă; în anul 1959 valoarea zilei-muncă a trecut de 30 lei. Colectiviști fruntași, cum sînt Toma Constantin, Vasile Florea, Tudor Voicu și alții au primit ca răsplată a muncii lor pe un an produse și bani în valoare de circa 20.000 lei. Și ca aceste familii sînt multe la Dobreni, în colectivă.

Proiectul planului de producție pe anul acesta a fost prezentat în adunarea generală a colectiviștilor de către tov. Eugen Cristescu, președintele gospodăriei colective. Proiectul a fost întocmit cu participarea brigadierilor, șefilor de echipe și colectiviștilor fruntași și la alcătuirea lui s-a ținut seama de indicațiile date la plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959. In felul acesta, planul de producție reflectă posibilitățile reale de dezvoltare multilaterală a gospodăriei.

Cunoscînd faptul că gospodăria agricolă colectivă din Dobreni se află în imediata vecinătate a Capitalei, în centrul atenției colectiviștilor s-a situat livrarea unor cantități cît mai mari de carne, lapte, legume și zarzavaturi pentru aprovizionarea pieței Bucureștiului. In planul de producție a fost astfel prevăzută mărirea grădinii de legume și zarzavaturi cu încă 6 ha. și sporirea numărului vacilor cu lapte de la 26 capete, la 60 capete ceea ce revine cîte 30 vaci la 100 ha. Procurarea vacilor cu lapte se va face prin folosirea atît a fondurilor proprii, cît și prin creditele acordate de stat. Trebuie subliniat, de asemenea, că pînă la sfîrșitul anului, întregul efectiv de vaci cu lapte va cuprinde numai animale de rasă, de mare productivitate.

In scopul asigurării pentru sectorul zootehnic a unei hrane cu un bogat conținut de unități nutritive, plăcute la gust în planul de producție al gospodăriei colective s-a prevăzut cultivarea cu porumb pentru siloz a unei suprafețe de 15 ha. de pe care se urmărește obținerea unei producții medii de 35.000—40.000 kg. la ha. Colectiviștii au stabilit ca pentru fiecare vacă furajată să se asigure cîte 10 tone nutrețuri murate. Aceasta va contribui desigur la realizarea unei producții constante de lapte și pe perioada de iarnă.

Planul de producție al gospodăriei prevede și sporirea numărului de scroafe fătătoare de la 20 la 30 capete. Ferma de porci urmează să dea un număr de 420 purcei, din care cea mai mare parte vor fi puși la îngrășat și apoi valorificați prin O.R.A.C.A.

Colectiviștii Nicolae Călin, Gheorghe Zamfir, luînd cuvîntul în cadrul adunării generale, au arătat că prevederile planului de producție pot fi cu succes realizate și chiar depășite. Este însă necesar — au subliniat ei — ca consiliul de conducere să acorde o atenție și mai mare organizării muncii în sectorul zootehnic și legumicol, să repartizeze aci oameni pricepuți, care să folosească învățămintele pe care le-au căpătat la cursurile agrozootehnice.

In ceea ce privește producția vegetală, planul de producție al gospodăriei colective din Dobreni prevede obținerea unor recolte mari la hectar. Astfel colectiviștii și-au propus să realizeze 2.000 kg. grîu la ha., 3.000 kg. porumb boabe la ha., 1.800 kg. floarea-soarelui la ha, iar la sfecla de zahăr în jurul a 40.000 kg. la ha. La cultura sfeclei de zahăr s-a prevăzut irigarea unei suprafețe de 10 ha., de pe care se urmărește obținerea unei producții de 50.000 kg. la ha.

— Faptul că în 1959 am dobîndit recolte mari la sfecla de zahăr, floarea-soarelui și la celealte culturi — spunea brigadierul Vasile Cara — dovedește că atunci cînd regulile agrotehnice se respectă întocmai rezultatele sînt dintre cele mai bune. In noul plan de producție am prevăzut obținerea unor producții mai mari, în comparație cu anul trecut. Acest lucru cere din partea noastră executarea tuturor lucrărilor agricole la timp și în condiții agrotehnice corespunzătoare.

Au mai vorbit în cadrul adunării generale și colectiviștii Oancea Petre, Voicu Tudor și alții care au apreciat că planul de producție pe baza căruia se va desfășura întreaga activitate a gospodăriei colective pe timp de un an, a fost întocmit pe baza condițiilor existente în gospodărie și că deci realizarea lui depinde de felul cum va munci fiecare brigadă, echipă și colectivist în parte.

Din noul plan de producție se desprinde, de asemenea, faptul că colectiviștii din Dobreni sînt hotărîți ca în acest an să obțină mari venituri bănești din valorificarea unor mari cantități de produse agro-alimentare, pe bază de contracte încheiate cu statul. In 1960, colectiviștii și-au propus să realizeze venituri bănești de cîte 350.000 lei la suta de hectare.

Demn de remarcat este și faptul că un sfert din aceste venituri vor fi realizate numai din contractarea cerealelor.

Rezultatele bune pe care colectiviștii și le-au propus a le obține în 1960 se vor concretiza în creșterea valorii zilei-muncă care e prevăzută să atingă suma de 40 lei.

La adunarea generală a colectiviștilor au luat parte și multe familii de țărani întovărășiți. O parte dintre aceștia, văzînd perspectivele frumoase ce stau în fața colectiviștilor, au hotărît pe loc să facă cereri de înscriere în gospodărie. Printre cele șapte familii care au fost primite de adunarea generală în colectivă se află Cristea Dima, Dincă Panait, Vasile Stan etc.

Seriozitatea cu care membrii gospodăriei colective „Ilie Pintilie" au întocmit și dezbătut planul de producție pe anul 1960 este o dovadă a hotărîrii lor de a obține în acest an noi succese în consolidarea economică și organizatorică a gospodăriei.

NICOLAE POPESCU

Au extins suprafața serelor

Gospodăria agricolă colectivă din Borș a realizat, prin sporirea producției de legume, un venit dublu față de anul 1952.

Experiența dobîndită a convins pe colectiviști să extindă acum suprafața serelor cu încă 400 m.p., iar a răsadnițelor cu 500 m.p. Ei vor putea obține astfel, începînd cu luna aprilie a anului viitor, mari cantități de legume timpurii. Pe această bază, colectiviștii au hotărît ca începînd din anul viitor să dubleze cantitățile de legume contractate cu statul.

Activitatea grupelor de normare — contribuție de seamă la creșterea productivității muncii în sectorul zootehnic

Creșterea permanentă a productivității muncii în scopul obținerii unor costuri de producție tot mai mici este o preocupare de seamă a muncitorilor și tehnicienilor din gospodăriile agricole de stat.

Introducerea unor metode înaintate de lucru, pregătirea profesională continuă a muncitorilor, organizarea locului de muncă pe baze de calcule științifice, introducerea normelor cu motivare tehnică constituie rezerve însemnate de creștere a productivității muncii și scădere a prețului de cost. Organizarea rațională a proceselor tehnologice în sectorul zootehnic din gospodăriile agricole de stat este studiată în momentul de față de un număr de 12 grupe de normare încadrate cu personal experimentat.

Grupele de normare a muncii depuse în zootehnie și-au început activitatea cu sectoarele în care lucrează cel mai mare număr de muncitori. Așa că primele studii de organizare rațională a proceselor tehnologice au fost făcute în ramura creșterii și îngrășării porcilor precum și în cea a vacilor de lapte. In aceste sectoare zootehnice se consumă circa 54 la sută din totalul de muncă în acord. Intre cele două ramuri, consumul de muncă normată se repartizează astfel: 19 la sută pentru creșterea porcilor și 31 la sută pentru îngrijirea taurinelor.

Primele rezultate obținute de grupele de normare sînt de dată recentă. Din aceste rezultate se desprind concluzii clare în privința posibilităților de creștere a productivității muncii în ramura zootehnică. Astfel, din studiile făcute de către grupele de normare la gospodăriile de stat Afumați și Rîmnicu Vîlcea a reieșit că printr-o organizare rațională a muncii normele de deservire la îngrijirea porcilor de peste 30 de kg., puși la îngrășat, pot să crească — în condiții de mecanizare — cu pînă la 90 la sută. Pe lîngă organizarea rațională a muncii, grupa de normare de la G.A.S. Odobești a asigurat și o depozitare judicioasă a furajelor reușind ca, fără consum de muncă în plus, să depășească norma de muncă veche cu 137 la sută. In condiții de semimecanizare — existente în 50 la sută din gospodăriile agricole de stat care cresc porci — se poate constata, de asemenea, posibilitatea îmbunătățirii normelor de muncă. Astfel, studiind experiența fruntașilor în producție, grupa de normare de la G.A.S. Ceala, regiunea Timișoara, a organizat mai bine munca în gospodărie fapt ce a făcut ca numărul animalelor deservite de către un singur muncitor să crească de la 150 la 228 și chiar pînă la 250 capete. Intrucît pe lîngă salariul tarifar de bază muncitorii primesc și plata în acord, ei și-au sporit cîștigul fără a depune eforturi mai mari decît înainte de introducerea normei îmbunătățite.

In sectorul creșterii taurinelor, actualele norme de muncă sînt în general foarte apropiate de rezultatele obținute de către grupele de normare.

In condiții de semimecanizare creșterea medie a normei de deservire la vacile din grupa cu peste 3.000 de litri de lapte anual este de numai 0,2 la sută. In această situație, grupele de normare se preocupă în special de elaborarea unui proces tehnologic superior celui actual care să fie apoi generalizat în toate unitățile agricole de stat, în scopul ridicării productivității muncii la nivelul gospodăriilor fruntașe. Cu toate acestea sînt dese cazurile cînd și în sectorul taurin se obțin norme îmbunătățite. O astfel de normă s-a obținut la G.A.S. Cisnădie. Norma de muncă cu motivare tehnică introdusă aici este cu 8,5 la sută mai mare decît vechea normă de deservire.

Desigur că pe măsura extinderii și îmbunătățirii mecanizării proceselor de muncă în sectorul taurin, actualele norme de deservire vor fi și aici mult îmbunătățite conducînd, ca și-n celelalte sectoare, la o substanțială creștere a productivității muncii.

Ing. CONSTANTIN NICA
Departamentul Gostat

Știri din G.A.S. „Scînteia"

● *Brigăzile din cultura mare de la gospodăria agricolă de stat „Scînteia" din regiunea Oradea, au obținut anul trecut producții sporite la hectar. De pildă, la grîu au realizat în medie la hectar 2.705 kg., iar pe două loturi în suprafață de 12 și 11 ha., care au fost cultivate cu soiuri de înaltă productivitate, au recoltat în medie 5.050 kg. și respectiv, 4.210 kg grîu la ha.*

La orz, producția medie la ha a fost de 3.077 kg., la ovăz, de 2.846 kg, la rapiță de 1.406 kg. și la soia de 1.520 kg. De asemenea, în sectorul legumicol s-au obținut 6.500 kg. de arpagic la ha. Intreaga recoltă de boabe de la cerealele păioase a fost recunoscută ca material de sămînță.

● *Și brigăzile zootehnice au realizat succese îmbucurătoare. Astfel,* planul anual la producția de lapte a fost realizat integral la 30 septembrie. *Prețul de cost la lapte a fost redus cu 20 de lei la hectolitru, iar la sporul în greutate la tineretul taurin cu 4 lei la kg. De asemenea, prețul de cost al kilogramului de carne la porcii pînă la 30 de kg. a fost micșorat cu 2,94 lei, iar la porcii grași cu 1,70 lei.*

In sectorul zootehnic, s-au evidențiat muncitorii Martin Sollner, Pavel Singurar și Elisabeta Horvath.

IOSIF POPA
corespondent

VIAȚĂ NOUĂ

Bunăstarea colectiviștilor din Ceacu, raionul Călărași, s-a făurit prin muncă perseverentă. An de an ei și-au mărit averea obștească și au sporit neîncetat producția la hectar. Veniturile lor s-au mărit tot mai mult. Casa colectivistului Nicolae Florea, ca a tuturor colectiviștilor harnici, este acum îmbelșugată. Soțul și soția (clișeele alăturate) duc o viață civilizată.

Foto: D. NEGOIȚĂ

Prin lucrări de îmbunătățiri funciare

Eficiență economică sporită a culturilor

După plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958, oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Oradea, mobilizați și îndrumați de organele de partid și de stat, și-au intensificat eforturile în direcția valorificării terenurilor agricole neproductive sau slab productive. Ca urmare, în anul care s-a scurs a fost executat în regiune un volum sporit la lucrările de desecări și irigații.

Necesitatea acestor lucrări este determinată de faptul că în raioanele din sud (Salonta, Chișineu Criș și Ineu), se găsesc suprafețe întinse de terenuri joase, care fiind formate din argilă compactă la suprafață, opresc infiltrarea apei provenită din precipitații, menținînd-o la suprafața solului. Regimul pluviometric specific local, caracterizat prin precipitații abundente în perioadele de toamnă și primăvară, face ca în aceste anotimpuri terenurile să fie acoperite cu apă, din care cauză mari suprafețe au fost sustrase sistematic agriculturii. In această situație se găsesc și alte suprafețe mai mici pe văile Crasnei, Barcăului, Beliului etc. Inainte de a se executa lucrări de îmbunătățiri funciare aceste terenuri erau în majoritatea neproductive sau slab productive.

Pentru a arăta avantajele economice aduse de lucrările de desecare și irigații efectuate în regiune vom lua exemplul gospodăriei de stat Dohangia, care a executat lucrări de desecare, atît în anul 1958 cît și în 1959.

La gospodăria de stat Dohangia a fost desecată în lunile august-septembrie ale anului 1958 o suprafață de 133 de ha, din care 100 ha. teren arabil și 33 de ha pășune. Costul lucrărilor de desecare a fost de 370 lei la ha. In anul 1958 această suprafață a fost folosită astfel: 33 de ha ca pășune, iar 100 de ha au fost cultivate cu porumb. Cheltuielile de producție efectuate pentru cele 133 de ha s-au ridicat la 78.526 lei, în timp ce valoarea producției globale obținute pe această suprafață a fost de numai 76.100 lei. De aici rezultă că în anul 1958 cînd culturile nu au putut beneficia de efectele lucrărilor de desecare, căci în lunile august-septembrie cînd au fost executate acestea plantele de porumb ajunseseră la maturitate, iar vegetația pajiștei era maturizată și ea — s-a realizat un deficit de 2.426 lei, adică 18 lei la ha.

In anul 1959 însă, efectul lucrărilor de desecare a fost simțit din plin. Aceasta se poate vedea din tabelul de mai jos care cuprinde modul de folosință a suprafeței desecate, cheltuielile de producție efectuate, producțiile obținute și veniturile realizate de la fiecare cultură.

FELUL CULTURII	SUPRAF ha	PRODUCȚIA OBȚINUTĂ la ha	CHELTUIELI DE PROD. PENTRU INTREAGA CULTURĂ	VALOAREA PRODUCȚIEI GLOBALE	VENITUL NET ADUS DE FIECARE CULTURĂ
SFECLA DE ZAHĂR	44	25 000	181 500	440 000	258 500
PORUMB BOABE	34	3.750	38 490	102.000	63 510
PORUMB SILOZ	22	28 000	33 750	49 040	15 290
PĂȘUNE	33	4 000	1 485	3 960	2 475
TOTAL	133	—	255 225	595 000	339 775

Se poate lesne observa că gospodăria de stat Dohangia a realizat în anul 1959 un venit net de pe suprafața desecată de aproape 340.000 lei, ceea ce înseamnă peste 2.550 lei la ha.

Destul de concludente în ceea ce privește eficiența economică a îmbunătățirilor funciare sînt și rezultatele obținute de gospodăria colectivă din Vărșand, raionul Criș, care a executat lucrări de desecare pe o suprafață de 610 ha. De unde în perioada 1953—1958, gospodăria a obținut o producție medie de 1330 kg grîu și 1908 kg porumb la ha, în anul 1959, pe aceleași terenuri, de data aceasta desecate, s-a recoltat, în medie, 1755 kg grîu și 3.300 kg porumb la ha. Calculat în bani, numai sporul de producție la ha, obținut în urma lucrărilor de îmbunătățiri funciare valorează peste 560 lei.

Deosebit de eficiente din punct de vedere economic se dovedesc și irigațiile. Din analiza rezultatelor obținute în urma amenajării pentru irigare a unei suprafețe de 50 de ha, cultivată cu orez, la gospodăria colectivă Apateu, raionul Ineu, se desprind unele aspecte interesante. Inainte de amenajare, în anul 1958, această suprafață a fost cultivată cu grîu, (32 de ha) și porumb boabe (18 ha), obținîndu-se o producție în valoare totală de numai 28.600 lei. Cheltuielile realizate pentru aceste culturi au fost de 34.960 lei ceea ce înseamnă că gospodăria a avut un deficit de 6.360 lei, adică 127 lei la ha.

In anul 1959, de pe această suprafață de 50 de ha care a fost amenajată pentru irigat și cultivată cu orez, s-a obținut o recoltă globală de 123.528 de kg, în valoare de 432.349 lei, revenind pentru fiecare ha un venit de 8467 lei. Cheltuielile efectuate au fost de 372.000 lei. Raportînd valoarea producției obținute la cheltuielile efectuate se constată că s-a realizat un venit net de 60.348 lei, adică 1.207 lei la ha. Rezultatul obținut la această gospodărie prin amenajarea pentru cultura orezului a suprafeței amintite, demonstrează fără putință de tăgadă eficiența economică a lucrărilor de irigații.

Indiferent de natura lucrărilor de îmbunătățiri funciare (desecări, irigații etc) eficiența lor economică nu poate fi contestată. De aceea, este necesar ca în anul acesta și în următorii să se extindă tot mai mult lucrările de îmbunătățiri funciare și în regiunea noastră, pentru a se obține astfel produse agricole cît mai multe și mai ieftine.

Ing. agronom
MATCAȘ OCTAVIAN
de la Sucursala regională
a Băncii Agricole Oradea

Alimentărilor cu apă mai multă atenție

Planul de măsuri tehnico-organizatorice și economice al Ministerului Agriculturii prevede că o dată cu construirea de noi adăposturi pentru animale, să fie asigurate în mod corespunzător și alimentările cu apă. In acest scop au fost alocate importante fonduri. Cu ajutorul lor au fost puse în funcțiune, la cea mai mare parte din complexele zootehnice ale gospodăriilor agricole de stat, instalații centrale de alimentare cu apă: foraj de adîncime, grup electropompă, castel de apă, rețea de conducte, deservirea automată a apei în grajduri...

Practica a dovedit că asigurarea corespunzătoare a alimentării cu apă contribuie în bună măsură la sporirea producției în sectorul zootehnic. Astfel, la ferma de vaci a gospodăriei agricole de stat Popești-Leordeni, din regiunea București, unde a fost introdusă adăparea automată a animalelor, producția medie de lapte realizată în 1959 a depășit cu mult prevederile planului.

Trebuie arătat însă că în cadrul Trustului regional gostat București sînt și unele gospodării de stat care nu au acordat atenția cuvenită alimentării cu apă a sectorului zootehnic. Să luăm, de pildă, cazul gospodăriei agricole de stat Urziceni, unde ferma de vaci cu lapte este în plină dezvoltare. De ani de zile însă, se simte necesitatea construirii unui castel de apă unde să se înmagazineze 75—100 m.c. de apă, care să fie dusă apoi printr-o rețea de conducte, prin liberă cădere, la adăpătorile automate de la ferma de vaci și la cele 9 grajduri mari ale îngrășătoriei de porci. In anul 1959, cu toate că au fost alocate fonduri însemnate în acest scop, construcția castelului de apă nu a fost executată. Vinovat de această situație s-a făcut în primul rînd Trustul regional Gostat care a trimis proiectul respectiv abia în septembrie, după ce T.R.C.L. terminase construcția grajdurilor și n-a mai fost cine să execute lucrările necesare. Pe de altă parte, la ferma de vaci a gospodăriei s-au ivit anul trecut și alte lipsuri grave: aproape jumătate din numărul cuvelor de adăpare automată nu au funcționat, deoarece gospodăria nu a asigurat piesele de schimb necesare.

Deficiențe în ceea ce privește alimentările cu apă în sectorul zootehnic au fost înregistrate în anul care s-a scurs și în unele gospodării de stat din regiunea Timișoara. La gospodăria de stat Lipova, bunăoară, au fost construite, la complexul porcin, un castel de apă cu rezervor de 100 m.c. capacitate la înălțimea de 35 m, un foraj de adîncime, stație de pompare și rețea de conducte. Deoarece lucrările nu au fost urmărite și îndrumate cu atenție — nici de serviciul de construcție al Trustului Gostat și nici de gospodărie — instalația nu a fost dată în funcțiune la timp: apa a fost scoasă cu găleata din puțuri locale și apoi cărată cu sacaua la grajdurile de porci, încărcîndu-se astfel producția cu cheltuieli ce puteau fi evitate. Un caz asemănător s-a petrecut la gospodăria agricolă de stat „Tudor Vladimirescu" din aceeași regiune, unde, pînă de curînd, nu fusese luată nici o măsură pentru asigurarea alimentării cu apă prin instalație centrală (rețea de conducte, rezervor de apă, motopompă etc.), deși grajdurile nou construite adăposteau sute de animale. Situația ar fi fost remediată, și evident, s-ar fi evitat cheltuielile suplimentare necesitate de căratul apei cu sacaua, dacă inginerul zootehnist al trustului, tov. Florescu, și inginerul cu alimentările cu apă, tov. Z. Dioseghi, ar fi impulsionat executarea lucrărilor respective și ar fi obligat conducerea gospodăriei să pună în funcțiune la vreme instalațiile necesare alimentărilor cu apă.

Trustul Gostat Timișoara nu a acordat atenția cuvenită acestei probleme, deși i s-au acordat an de an fonduri însemnate pentru executarea lucrărilor de alimentări cu apă. Abia la finele trimestrului III al anului trecut a fost angajat de trust un inginer specialist în alimentări cu apă, care a început întocmirea documentației pentru un număr de 36 de G.A.S. La jumătatea lunii august, lucrările respective nu erau încă atacate la un număr important de gospodării, iar la două gospodării nici nu fuseseră deschise finanțările.

Rămîneri în urmă în ceea ce privește alimentările cu apă au fost constatate și la unele gospodării agricole de stat din regiunile Oradea, Craiova, Galați, unde de asemenea, sumele repartizate pentru aceste lucrări nu au fost folosite. La această situație a contribuit și faptul că multe gospodării de stat, necunoscînd caracteristicile de fabricație ale pompelor nu și-au făcut comenzi pentru aprovizionarea cu utilajul necesar.

Pentru înlăturarea lipsurilor semnalate în anii trecuți este necesar să se ia măsuri eficiente în cadrul tuturor Trusturilor regionale gostat. Trebuie întărite în primul rînd serviciile de proiectare cu ingineri specializați în alimentări cu apă. Aceștia au sarcina să întocmească acum pe timpul iernii proiectele, iar în primăvară să acorde asistență tehnică în execuția lucrărilor respective.

Este cunoscut că uzinele noastre metalurgice fabrică o mare diversitate de pompe pentru toate necesitățile gospodăriilor, precum și un larg sortiment de conducte. Serviciul de alimentări cu apă din Departamentul Gostat are datoria să țină o cît mai strînsă legătură cu uzinele metalurgice și cu sectorul de fabricație al tuburilor de asbociment, pentru a da putința Trusturilor regionale și gospodăriilor de stat să se aprovizioneze din vreme cu utilajul necesar. De asemenea e necesar ca atît la Facultatea de mecanizare a agriculturii, cît și la școlile tehnice de maiștri mecanici, să se acorde în acest an o atenție deosebită instruirii personalului mecanic privind execuția și exploatarea lucrărilor de alimentări cu apă, lucrări care iau o extindere din ce în ce mai mare în gospodăriile agricole de stat.

Ing. M. MARINESCU

In anul 1959 Centrul avicol Mihăilești, regiunea București, a livrat sectorului socialist al agriculturii, precum și sectorului individual, circa 170.000 de pui de găină de o zi. El va livra în acest an 300.000 pui de o zi. In fotografie: sala de incubație unde operatoarele Vasilica Culcea, Dana State și Eudochia Căciuleanu supraveghează procesul de ecloziune.

Sarcini actuale privind protecția muncii în sectorul agricol de stat

Numai în ultimii ani, în unitățile agricole de stat și silvice s-au cheltuit 85 milioane lei pentru aplicarea măsurilor elementare de protecția muncii legate de organizarea locurilor de muncă, de acordarea alimentației antidot și de distribuirea echipamentului de protecție și îmbrăcămintei de lucru. Imbucurător e faptul că în aplicarea măsurilor privind protecția muncii, conducătorii de unități, sprijiniți de întreaga masă de muncitori, reușesc să îmbunătățească locurile de muncă prin folosirea rezervelor interne, apelînd din ce în ce mai puțin la fondurile statului. Astfel, la Centrul Mecanic Iași s-a reușit în cursul anului trecut ca prin eforturi susținute să se podească cu chituci de lemn hala de montaj a tractoarelor și secția de montare a punților din spate, să se construiască și să se monteze 4 poduri rulante care ușurează simțitor munca fizică a oamenilor și mărește productivitatea muncii, să se asigure încălzirea secțiilor prin 3 aeroterme, să se construiască o încăpere pentru secția de degresare și să se confecționeze, după o inovație proprie, 4 cărucioare de montaj, rodaj, și transport a punților din spate la tractoarele K. D. etc. La S.M.T. Ianca și Făurei, regiunea Galați, C. M. Botoșani și în alte unități, locurile de muncă sînt asigurate cu o ventilație corespunzătoare. La G. A. S. Buzău s-a construit și dat în folosință un atelier mecanic, înzestrat cu utilaje moderne prevăzute cu apărători de protecție.

Exemplul acestor unități și al conducătorilor lor trebuie să fie urmat și de restul întreprinderilor agricole care au datoria să asigure muncitorilor condiții tot mai bune de lucru în vederea realizării și depășirii sarcinilor de plan. Unii conducători, ce-i drept puțini la număr, ca de exemplu cei din S.M.T. Radomirești, regiunea București, S.M.T. Rupea, regiunea Stalin, S.M.T. Iugani, regiunea Iași, G.A.S. Șoldănești, regiunea Suceava, C. M. Orașul Stalin etc. preocupați de îndeplinirea planului, uită că acesta este inseparabil legat de grija față de om. Ei tratează cu indiferență măsurile privind tehnica securității muncii.

Oglinda aplicării măsurilor de protecție a muncii o constituie lipsa sau existența accidentelor. Analiza situației accidentelor de muncă din anul trecut prezintă o scădere în raport cu aceeași perioadă a anului precedent. Cu toate acestea, numărul accidentelor poate și trebuie să fie redus în continuare. A preveni accidentele înseamnă a cunoaște cauzele ce le pot genera, iar o dată produse trebuie luate măsuri operative pentru ca ele să nu mai poată fi repetate.

In perioada de iarnă pe linia protecției muncii se pot face multe lucruri folositoare oamenilor și producției. Acum se cere din partea directorilor și inginerilor șefi să nu treacă prin ateliere numai din obișnuință, fără a observa că se lucrează la polizoare fără apărători și ecran de protecție, că ochelarii de protecție nu sînt folosiți că se lucrează la mașinile de tîmplărie fără ca acestea să aibă dispozitive de tehnica securității, că nu există o supraveghere mai atentă din partea maiștrilor, ceea ce face să aibă loc accidentări etc.

Una din principalele măsuri ce se impun a fi luate cu toată hotărîrea în această perioadă este trecerea la organizarea unor cursuri de masă teoretice și practice pe linie de protecția muncii în fiecare unitate, unde să fie predate lecții de către inginerii șefi și directori, să se facă expuneri asupra principalelor momente care pot produce accidentări și să se insiste asupra respectării cu strictețe a regulilor de tehnica securității muncii.

O deosebită atenție trebuie acordată completării fișelor individuale de protecție a muncii. Nimeni nu are dreptul să impună muncitorilor semnarea fișelor individuale de protecția muncii, atîta timp cît aceștia nu și-au însușit pe deplin cunoștințele care să le asigure o desfășurare normală a lucrului la locul de muncă. Ce fel de responsabilitate poate avea brigadierul Ionescu Adam, de la G.A.S. Bragadiru, bunăoară, cînd el însuși nu cunoaște ce este o fișă de instructaj?

O grijă deosebită trebuie să se acorde în perioada actuală problemelor de mică mecanizare a locurilor de muncă care cer eforturi mari din partea muncitorilor. Cu fonduri minime, folosind rezervele interne ale întreprinderilor și inițiativa creatoare a muncitorilor, această problemă poate fi rezolvată cu succes. Practica ce se folosește încă în unele secții ale atelierelor mecanice, de a se utiliza obiecte improvizate pentru susținerea motoarelor sau sasiurilor în perioada reparațiilor, poate duce la înregistrări de accidente. Pentru evitarea unor asemenea situații, unitățile trebuie să folosească capre de susținere din lemn sau metal, corespunzătoare și suficient de rezistente. Totodată se vor revizui și pune de acord cu normele de tehnica securității muncii toate sculele folosite de muncitori la reparații. De asemenea, se vor adapta la toate utilajele de ateiler dispozitive de protecție la părțile în mișcare.

Perioada de iarnă trebuie folosită pentru educarea muncitorilor în spiritul respectării disciplinei în muncă, apelînd la toate mijloacele de propagandă ce ne stau la dispoziție. Din analiza cauzelor care dau loc la accidente, se constată că în mare parte ele se datoresc unor abateri de la regulamentul de ordine interioară, dintre care cele mai frecvente sînt consumul de alcool și nerespectarea itinerarillor.

In perioada de iarnă trebuie acordată toată atenția executării unor reparații de calitate la tractoare și mașini. Se știe că o mașină bine reparată din punct de vedere tehnic, pe lîngă că mărește producția și productivitatea muncii, elimină în același timp posibilitățile de accidentare a muncitorilor în timpul exploatării. Cunoscînd că multe accidente au loc din cauza unor defecțiuni tehnice la sistemul de direcție, frînare și la echipamentul electric al tractoarelor, reparația și completarea acestor ansamble trebuie să se execute cu mult simț de răspundere.

Acordînd atenția cuvenită măsurilor de tehnica securității și protecției muncii, unitățile agricole de stat vor dobîndi noi și însemnate realizări pe linia îndeplinirii și depășirii planului de producție și a reducerii continue a prețului de cost.

I. BATRINA
șeful serviciului
de protecția muncii
din Ministerul Agriculturii

O contribuţie a Uniunii Sovietice de uriaşă însemnătate la cauza păcii şi prieteniei între popoare

La Moscova, în zilele de 14 şi 15 ianuarie, s-au desfăşurat lucrările sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S. care a dezbătut problema ce interesează în cel mai înalt grad toate popoarele lumii: Dezarmarea — calea spre consolidarea păcii şi asigurarea prieteniei între popoare. Raportul în legătură cu această problemă de uriaşă însemnătate a fost prezentat de N. S. Hruşciov, preşedintele Consiliului de Miniştri al Uniunii Sovietice. La propunerea guvernului sovietic şi a Comitetului Central al P.C.U.S., pe baza raportului prezentat de N. S. Hruşciov, Sovietul Suprem a adoptat hotărîrea cu privire la o nouă reducere unilaterală a forţelor armate sovietice — cu 1.200.000 de oameni în decurs de 1—2 ani. Statul sovietic oferă astfel întregii lumi o nouă dovadă a voinţei sale de pace. Măsura adoptată de recenta sesiune a Sovietului Suprem constituie un strălucit exemplu că Uniunea Sovietică nu se mulţumeşte numai să propună un program de dezarmare generală şi totală, ci trece în mod unilateral la înfăptuirea unor măsuri importante prevăzute de acest program, întreprinde acţiuni care înlesnesc realizarea unei înţelegeri în problemele dezarmării.

Un an de mari victorii pe drumul construirii comunismului

In prima parte a raportului său, şeful guvernului U.R.S.S. s-a oprit asupra unor probleme ale situaţiei interne a statului sovietic, ale vieţii internaţionale şi ale politicii externe a Uniunii Sovietice. N. S. Hruşciov a apreciat că anul 1959 va intra în istorie ca primul an al construirii desfăşurate a societăţii comuniste în U.R.S.S. Transpunînd în viaţă măreţul program de constru..e a comunismului adoptat de Congresul al XXI-lea al P.C.U.S., popoarele Uniunii Sovietice au obţinut noi succese remarcabile în dezvoltarea forţelor de producţie ale ţării, în crearea bazei tehnice materiale a comunismului, în ridicarea bunăstării şi nivelului cultural al oamenilor sovietici. Anul care a trecut a fost un an în care s-a întărit şi mai mult orînduirea socială şi de stat sovietică, s-a dezvoltat continuu democraţia socialistă, a crescut rolul organizatoric şi educativ al partidului comunist. Anul 1959 a fost, de asemenea, un an de noi succese ale politicii externe sovietice îndreptată spre menţinerea şi consolidarea păcii în întreaga lume spre slăbirea încordării în relaţiile internaţionale şi spre o şi mai mare întărire a sistemului mondial socialist.

Cifrele cuprinse în raportul tovarăşului N. S. Hruşciov arată clar că în anul 1959 — primul an al planului septenal — oamenii sovietici au obţinut succese strălucite în toate domeniile de activitate. Producţia industrială, de pildă, a sporit în decurs de un an cu peste 11 la sută, în loc de 7,7 la sută, cum prevedea planul. A crescut considerabil producţia mijloacelor de producţie, producţia metalelor feroase şi neferoase, de cărbune, petrol, gaze, energie electrică, chimicale, materiale de construcţii, maşini şi utilaje. S-au obţinut realizări importante în domeniul industriei producătoare de bunuri de consum. Toate acestea arată că planul septenal — acest program măreţ al construcţiei desfăşurate a comunismului şi al unor succese hotărîtoare în întrecerea paşnică cu capitalismul — va fi împlinit şi depăşit considerabil.

Victoriile obţinute de oamenii muncii din agricultură sînt de asemenea un prilej de bucurie şi mîndrie legitimă pentru întregul popor sovietic. Recenta plenară a Comitetului Central al Partidului Comunist al U.R.S.S. a dezbătut rezultatele dezvoltării agriculturii în primul an al septenalului şi a trasat măsuri în vederea avîntului continuu al tuturor ramurilor ei importante. In urma secetei într-o serie de regiuni ale ţării recolta globală de culturi cerealiere a fost în anul 1959 mai mică decît în 1958 — an record în ceea ce priveşte producţia la hectar. Cu toate acestea statul a achiziţionat 2.846.000.000 puduri de cereale, ceea ce satisface necesităţile populaţiei şi celelalte nevoi ale statului. Mari succese au fost obţinute în anul 1959 în producţia de bumbac.

Succese mari s-au înregistrat în creşterea animalelor. In 1959 s-a achiziţionat mai mult ca în 1958: vite şi păsări — cu 1,9 milioane tone, lapte — cu 2,9 milioane tone, ouă — cu 1,1 miliarde bucăţi şi lînă cu — 38.000 tone. Dacă facem o comparaţie cu 1953, s-a achiziţionat mai mult: carne — de 2,1 ori, lapte — aproape de 2,4 ori, ouă — de 2,2 ori şi lînă — de 1,8 ori.

Odată cu creşterea producţiei globale şi a producţiei marfă a sporit şi efectivul şeptelului. In sovhozuri şi colhozuri efectivul de vite cornute mari a sporit cu 18 la sută dintre care vaci cu 14 la sută, efectivul de porcine a sporit cu 17 la sută, de oi — cu 6 la sută, de păsări — cu 26 la sută.

Infăptuirea hotărîrilor Congresului al XXI-lea al P.C.U.S. şi a măsurilor trasate de recenta plenară a C.C. va asigura un avînt şi mai mare al tuturor ramurilor agriculturii şi crearea unei abundenţe de produse agricole în ţară.

Ritmul rapid în care se dezvoltă economia Uniunii Sovietice este ilustrat şi de faptul că anul trecut au fost date în exploatare peste 1.000 de noi mari întreprinderi industriale de stat şi au fost puse în funcţiune noi capacităţi de producţie prin modernizarea, extinderea şi reutilarea tehnică a întreprinderilor aflate în funcţiune.

Pe baza marilor succese obţinute în dezvoltarea economiei, Partidul Comunist şi guvernul sovietic au înfăptuit în anul 1959 o serie de măsuri importante în vederea ridicării bunăstării materiale a poporului şi îmbunătăţirii condiţiilor sale de viaţă. La sfîrşitul anului trecut peste 13 milioane de muncitori şi funcţionari beneficiau de ziua de muncă redusă de şapte ore şi de şase ore, iar la sfîrşitul acestui an se va desăvîrşi trecerea la ziua de muncă redusă pentru toţi muncitorii şi funcţionarii din ţară. In anul care a trecut s-a construit un uriaş număr de locuinţe pentru oamenii muncii. Numai la sate, pentru colhoznici şi intelectuali, au fost ridicate aproximativ 850.000 de case de locuit.

Uniunea Sovietică se mîndreşte cu uriaşe realizări şi în domeniul învăţămîntului public, al dezvoltării ştiinţei şi culturii.

Anul 1959 a fost marcat de noi şi mărețe fapte eroice ale oamenilor de ştiinţă sovietici în dezlegarea tainelor cosmosului şi folosirii energiei atomice în scopuri paşnice.

Indicii dezvoltării industriei şi agriculturii U.R.S.S. în ultimii ani arată că poporul sovietic înfăptuieşte cu succes sarcina pe care şi-a propus-o de a ajunge din urmă şi a depăşi Statele Unite ale Americii în ce priveşte producţia pe cap de locuitor. Datele comparative arată că în ultimii şase ani, ca şi în întreaga perioadă a puterii sovietice, Uniunea Sovietică este mult superioară Statelor Unite ale Americii în ceea ce priveşte ritmul dezvoltării industriale. Intr-o serie de sectoare ale agriculturii, Uniunea Sovietică a dobîndit, de asemenea, realizări remarcabile în întrecerea cu S.U.A. In 1959, U.R.S.S. a produs mai mult unt pe cap de locuitor decît s-a produs în Statele Unite ale Americii. De mai bine de un an, Uniunea Sovietică întrece S.U.A. în ceea ce priveşte volumul global al producţiei de lapte.

In prezent succesele Uniunii Sovietice în dezvoltarea economiei, ştiinţei şi tehnicii sînt atît de uriaşe, încît nu pot fi tăgăduite nici de cei mai înverşunaţi duşmani ai socialismului. Declaraţiile unui mare număr de economişti de vază, reprezentanţi ai cercurilor de afaceri şi oameni de stat din S.U.A., de pildă, confirmă încă o dată că nimeni nu se mai poate îndoi de ritmul rapid în care se dezvoltă economia U.R.S.S. Faptele arată că în întrecerea economică paşnică dintre cele două sisteme, victoria va fi obţinută de orînduirea socialistă, care este mai progresistă şi mai viabilă. Poporul sovietic este ferm convins că anul 1960, cel de-al doilea an al septenalului, îi va aduce noi victorii remarcabile în construirea comunismului.

Problema dezarmării — problemă centrală a zilelor noastre

Pe baza raportului expus de tovarăşul N. S. Hruşciov, Sovietul Suprem al U.R.S.S. a hotărît o nouă reducere unilaterală a forţelor armate ale Uniunii Sovietice, cu 1.200.000 oameni.

Noua hotărîre constituie o dovadă în plus a voinţei de pace a Uniunii Sovietice, a dorinţei de slăbire continuă a încordării în relaţiile internaţionale. Ea constituie, în acelaşi timp, o dovadă a forţei de neînvins a Uniunii Sovietice şi a întregului lagăr socialist.

Datorită triumfului ideilor leniniste, construirii socialismului şi dezvoltării continue cu succes a construcţiei comuniste, Uniunea Sovietică este astăzi o ţară deosebit de puternică. In multe ramuri de activitate ea deţine întîietatea pe întregul glob. Ea se bazează pe unitatea moral politică de nezdruncinat a societăţii sovietice. Oamenii de ştiinţă, inginerii şi muncitorii care lucrează în industria de apărare au creat noi tipuri de arme dintre cele mai moderne, după ultimul cuvînt al ştiinţei şi tehnicii. „Aceasta ne dă posibilitate să reducem forţele armate fără a aduce prejudicii capacităţii de apărare a ţării", a spus N. S. Hruşciov.

Premierul sovietic a declarat apoi că Uniunea Sovietică dispune de o puternică tehnică a rachetelor. Arma de care dispune în prezent guvernul sovietic este o armă redutabilă. „Dar cea care, ca să spunem aşa, este în pregătire, este mai perfecţionată şi mai redutabilă. Arma, care este în curs de creare şi care cum s-ar zice, se află în mapele oamenilor de ştiinţă şi ale constructorilor este o armă fantastică", a spus N. S. Hruşciov.

Mijloacele de care dispune în prezent armata sovietică sînt atît de puternice, cum nici o armată n-a avut vreodată. „Dacă vreun descreerat ar provoca o agresiune împotriva statului nostru sau împotriva altor state socialiste, noi am putea şterge literalmente de pe faţa pămîntului ţara sau ţările care ne-au atacat", a subliniat şeful guvernului sovietic.

El a arătat apoi că superioritatea netă pe care o deţine în prezent Uniunea Sovietică în domeniul armelor rachetă va fi menţinută întotdeauna, atîta timp cît nu se va ajunge la un acord internaţional în problema dezarmării.

Cele afirmate de N. S. Hruşciov în privinţa superiorităţii U.R.S.S. au fost dovedite în practică şi recunoscute de înşişi autorităţile şi specialiştii din occident. Superioritatea U.R.S.S. în domeniul rachetelor cosmice şi a rachetelor intercontinentale este recunoscută de toţi. Şi nu încape îndoială că această superioritate va fi menţinută, deoarece e garantată de condiţiile noi, în care se dezvoltă economia, ştiinţa şi tehnica în ţările socialiste, e garantată de oamenii lumii noi, care sînt de o factură deosebită.

Desigur, Uniunea Sovietică nu pierde din vedere faptul că conducătorii puterilor occidentale nu au renunţat încă la promovarea politicii „de pe poziţii de forţă" şi în „pragul războiului". N. S. Hruşciov a arătat că în această privinţă, deosebit de zelos este K. Adenauer, cancelarul Germaniei occidentale. El a subliniat însă că a duce în condiţiunile de azi politica de pe poziţii de forţă faţă de Uniunea Sovietică şi faţă de celelalte ţări socialiste „înseamnă a porni pe drumul unor aventuri funeste".

In ceea ce o priveşte, Uniunea Sovietică va face totul pentru ca în viitorul apropiat să se obţină dezarmarea generală şi totală. Dezarmarea generală şi totală este calea luminoasă spre izbăvirea omenirii de nenorocirile războiului.

N. S. Hruşciov a arătat că Uniunea Sovietică este gata şi propune şi celorlalte state să desfiinţeze Ministerele de Război şi Statele Majore generale, serviciul militar.

In raportul său, N. S. Hruşciov a făcut apel la raţiunea conducătorilor puterilor apusene, cerînd ca toate ţările să meargă pe linia reducerii forţelor armate, în vederea pregătirii condiţiilor de obţinere a dezarmării generale şi totale. Calea spre o pace trainică, spre izbăvirea omenirii de coşmarul războaielor mondiale distrugătoare trece numai prin coexistenţa paşnică consolidată prin dezarmare.

Citind raportul lui N. S. Hruşciov şi Apelul adresat de Sovietul Suprem al U.R.S.S. parlamentelor şi guvernelor tuturor statelor, nu poţi să nu-ţi exprimi admiraţia faţă de înalta concepţie despre viaţă a oamenilor sovietici, de dragostea pe care o au faţă de toate popoarele lumii, de hotărîrea cu care luptă pentru a feri omenirea de primejdia unui nou război.

Cine e om cinstit nu poate să nu se alăture din tot sufletul, acestei realiste acţiuni de construire a unui viitor paşnic şi luminos pentru toate popoarele lumii.

Ştiri de peste hotare

374 miei pe an, de la 100 oi

Participanţii la recenta Plenară a C.C. al P.C.U.S. au ascultat cu un viu interes expunerea ciobanului Ivan Malaşenko din colhozul „Stalin", ţinutul Stavropol, despre felul cum a obţinut el anul trecut de la fiecare 100 de oi din turma sa cîte 374 de miei. Asemenea rezultate sînt fără precedent în istorie.

Malaşenko este un inovator îndrăzneţ. Reluîndu-şi după demobilizarea din armată munca sa preferată în colhoz, el a fost preocupat de găsirea unor mijloace de sporire mai rapidă a turmei de oi şi a producţiei de lînă. Ca prim-pas pe această cale Malaşenko a trecut oile la fătatul de iarnă. Mieii din ianuarie cîntăreau la ieşirea pe păşune 20—25 kg şi au dat în cea dintîi vară cîte 3—4 kg de lînă. Pe Malaşenko îl preocupa însă tot mai insistent gîndul: nu s-ar putea oare obţine spre sfîrşitul anului al doilea fătat? Colhozul a înfăptuit o serie de măsuri în vederea îmbunătăţirii hranei oilor. Printre altele s-au făcut rezerve din masa însilozată de porumb. Pentru oi s-a pregătit un ocol încălzit. Incă înainte de aceasta, în luna iunie, Malaşenko şi ajutorii săi au aplicat metoda de fecundare artificială a oilor şi experienţa a dat rezultate neaşteptate. La cele două fătări pe an, aproape fiecare oaie a dat cîte 4 miei.

Metoda lui Malaşenko a deschis noi şi uriaşe perspective dezvoltării creşterii ovinelor, sporirii avuţiei obşteşti. Metoda lui a fost adoptată de toate brigăzile de ciobani din colhozul „Stalin", obţinînd anul trecut de la 2.500 oi peste 6.000 miei. După Plenara C.C. al P.C.U.S. metoda lui se extinde în întregul ţinut. Ciobanii colhoznici şi-au propus ca anul acesta să obţină al doilea fătat de la 150.000 oi.

Metoda lui Malaşenko se extinde de asemenea în Ucraina, Başkiria şi în alte regiuni ale ţării. Prin aplicarea ei colhozurile şi sovhozurile vor obţine suplimentar multe milioane de oi, industria — zeci de mii de tone de lînă, iar piaţa — zeci de mii de tone de carne.

O combină de sfeclă fără combiner

O combină de recoltat sfeclă, care lucrează fără combiner. Primele sute de astfel de maşini automate pentru recoltatul sfeclei de zahăr au fost construite cu succes în anul 1959, la uzina constructoare de maşini agricole din Dnepropetrovsk (Ukraina). Noua combină alege direcţia necesară după rîndurile de sfeclă, în mod automat, cu ajutorul unui dispozitiv tip hidraulic de copiat. Ea este îndrumată de om numai cînd coteşte şi cînd îşi schimbă direcţia.

Cu această nouă combină de sfeclă, recolta se poate strînge noaptea, la fel de bine ca şi ziua — căci doar pentru dispozitivul de copiat nu este necesară lumina, operaţiile fiind efectuate pe pipăite.

Sute de maşini de acest fel au lucrat cu succes în anul trecut în mod experimental în colhozurile şi sovhozurile din Ukraina. Pentru culegerea recoltei din anul 1960 vor apare mii de astfel de maşini pe plantaţiile de sfeclă ale colhozurilor şi sovhozurilor din U.R.S.S.

Primele cursuri agrotehnice în Tibet

Recent, la Lhasa s-au deschis primele cursuri agrotehnice din Tibet, la care învaţă 80 de ţărani tibetani, care erau pînă nu de mult iobagi.

Cursurile au fost create pe lîngă staţiunea agricolă experimentală de stat din Lhasa, unde în ultimii ani s-au efectuat experienţe cu mii de soiuri de plante agricole, care înainte nu erau cultivate pe podişul tibetan. Experienţele au arătat că multe din aceste culturi suportă clima Tibetului şi se dezvoltă bine.

Cursurile au fost create cu scopul de a ajuta pe ţărani să folosească noile metode agrotehnice, pentru a obţine sporirea productivităţii culturilor agricole. In cadrul cursurilor de trei luni, cursanţii capătă cunoştinţe în domeniul selecţionării seminţelor, îngrijirii semănăturilor cu cultivatorul, creşterii animalelor, prevenirii îmbolnăvirii animalelor şi prelucrării produselor agricole secundare.

R. CEHOSLOVACA

O maşină de împrăştiat gunoiul de grajd pe ogoare

Karel Mueller, membru al cooperativei agricole unice din Hrebec, raionul Kladno, a construit o maşină pentru împrăştiat gunoiul de grajd pe ogoare, care înlesneşte lichidarea muncii manuale la executarea acestei operaţii.

Cîmpul pe care va lucra nouă maşină este acoperit de muşuroaie de gunoi de grajd. In faţa cîmpului trece un tractor. Tractoristul, cu ajutorul unei instalaţii hidraulice, a fixat poziţia maşinii de împrăştiat gunoiul şi a trecut peste primele grămezi. Lopeţile maşinii s-au înfipt ca o freză în grămezile de bălegar şi le-a împrăştiat mult mai bine decît pot fi împrăştiate manual, cu furcile. La capătul cîmpului, tractorul se întoarce şi împrăştie restul grămezilor. Grămezile de bălegar, aşezate pe o lungime de circa 100 m au dispărut în 13 minute. Cînd cîmpul este plan, fără iarbă, cu ajutorul noii maşini, un tractorist poate împrăştia zilnic bălegar pe o suprafaţă de 8 ha.

Construcţia maşinii este foarte simplă şi poate fi executată în orice S.M.T. La cooperativa agricolă din Hrebec s-a calculat că prin folosirea noii maşini, productivitatea muncii la operaţia de împrăştiere a gunoiului de grajd pe ogoare creşte de 12 ori.

Din zootehnia ţărilor de democraţie populară

Experienţe de mare însemnătate practică

In ţările care au păşit pe drumul construirii socialismului, cercetările ştiinţifice întreprinse în ultimii ani îmbracă tot mai mult aspectul economic al problemelor, reducerea preţului de cost constituind preocuparea principală nu numai a oamenilor muncii din unităţile direct productive ci şi a cercetătorilor şi a oamenilor de ştiinţă din Institutele de cercetări şi de învăţămînt superior.

In domeniul zootehniei, de pildă, s-au făcut pe această linie numeroase cercetări privind îngrăşarea economică a porcinelor şi bovinelor, reducerea preţului de cost al laptelui şi al întreţinerii pe cap de animal printr-o mai bună organizare a muncii, prin mecanizarea proceselor grele, zootehnice etc.

Ca urmare a acestor experienţe, în unităţile agricole preţul de cost al hranei, al întreţinerii pe cap de animal, al kilogramului de spor în creştere şi îngrăşare etc., a scăzut de la an la an.

Rezultate deosebit de interesante au fost obţinute în scăderea preţului de cost al viţeilor pînă la vîrsta de 6 luni. Se ştie că ceea ce ridică în mod simţitor preţul de cost al viţeilor pînă la vîrsta de 6 luni este consumul mare de lapte integral şi smîntînit. O interesantă socoteală mi-au făcut-o oamenii de ştiinţă bulgari de la Institutul de cercetări zootehnice de lîngă Sofia, în legătură cu preţul de cost al unei unităţi nutritive (U.N.) realizată din diferite nutreţuri. De la numai 0,56 şi 0,65 leva cît costă o unitate nutritivă rezultată din nutreţ verde şi respectiv din nutreţ însilozat, preţul de cost creşte cu mult atunci cînd este vorba de folosirea laptelui în alimentaţia viţeilor. O unitate nutritivă obţinută din lapte smîntînit şi lapte integral costă 2,60 leva şi respectiv 5,60 leva.

Oamenii de ştiinţă din R. P. Bulgaria au întreprins în ultimii 5 ani numeroase experienţe de alimentaţie a viţeilor sugari, în care scopul principal a fost reducerea cantităţii de lapte administrat acestora, substituirea unei părţi însemnate de lapte integral şi smîntînit prin nutreţuri mai ieftine cum sînt nutreţurile verzi, suculente şi fibroase. Desigur că aceste experienţe de mare însemnătate economică, au urmărit ca substituirile făcute să nu influenţeze în rău dezvoltarea corporală a viţeilor şi productivitatea ulterioară a acestora.

Pe această linie, în tematica Institutului de cercetări zootehnice de lîngă Sofia am întîlnit printre altele şi tema privind „Stabilirea de norme şi raţii pentru viţeii pînă la vîrsta de 6 luni".

Efectuată pe loturi de viţei de rasă brună-cafenie de Sofia (foarte asemănătoare cu rasa noastră Brună) experienţa şi-a încheiat prima parte cu rezultate pozitive. Lucrînd pe loturi comparative care primeau la discreţie nutreţ verde în perioada de vară şi suculente şi fibroase iarna, cercetătorii bulgari au variat mai mult cantitatea de lapte integral şi smîntînit şi în mai mică măsură cea de concentrate. Astfel cantitatea de lapte şi concentrate a fost la cele 3 loturi următoarea:

LOTUL	LAPTE INTEGRAL KG	LAPTE SMÎNTÎNIT KG.	CONCENTRATE KG.
I	250	600	110
II	325	800	100
III	380	1000	95

La vîrsta de 6 luni dezvoltarea corporală a celor 3 loturi a fost apropiată. Viţeii din lotul I au avut o greutate corporală cu numai 4 5 la sută mai mică decît cei din loturile II şi III, în timp ce preţul de cost al viţeilor a fost mai mic cu 42 la sută faţă de cel al lotului III.

Experienţe asemănătoare au fost întreprinse şi de către secţia de taurine de la Institutul regional de cercetări zootehnice de la Colarovgrad unde s-a lucrat pe 3 loturi comparative de viţei din rasa Roşie de Sadova. De remarcat faptul că toţi viţeii au primit la discreţie nutreţuri verzi, suculente şi fibroase de cea mai bună calitate. Viţeii din ultimul lot care au primit cîte 250 kg lapte integral, 600 kg lapte smîntînit şi 180 kg concentrate au avut o dezvoltare corporală normală, preţul de cost al acestora scăzînd simţitor.

Problema ridicată de experienţele făcute în R. P. Bulgaria şi R. P. Ungară este actuală şi pentru ţara noastră. Şi fiindcă nu doresc ca acest articol să dea naştere la o interpretare greşită a lucrurilor şi să se pornească oriunde şi oricum la reducerea cantităţii de lapte administrat viţeilor, ţin să precizez că acolo unde nu există asigurate la discreţie nutreţuri verzi, suculente şi fibroase de cea mai bună calitate şi unde condiţiile de întreţinere şi adăpostire nu sînt corespunzătoare, reducerea cantităţii de lapte constituie o cauză favorizantă în creşterea procentului de îmbolnăviri şi mortalitate în primele luni de viaţă ale viţeilor.

Este însă fără îndoială posibil, ca în condiţiile unei bune gospodăriri să se reducă cantitatea de 330 450 kg lapte integral şi 800 kg lapte smîntînit cît se planifică astăzi pentru hrănirea unui viţel în gospodăriile noastre de stat, fără ca aceştia să sufere în creştere.

Cred că este indicat ca experienţele făcute în ţările socialiste prietene să fie reluate şi în condiţiile concrete ale gospodăriilor de stat şi colective din ţara noastră. Preţul de cost poate fi redus şi în această privinţă cercetările ştiinţifice trebuie să-şi spună cuvîntul.

Ing. V. TEMIŞAN
Institutul agronomic „N. Bălcescu"
Bucureşti

SPORT

Activitate sportivă la Cristeşti

Comuna Cristeşti este aşezată pe malul stîng al Mureşului, la circa 27 km de Tîrgu Mureş. Inainte de 23 august 1944, ţăranii muncitori de aici au cunoscut din plin mizeria şi exploatarea burghezo-moşierească. Mare parte dintre ei trudeau din zori şi pînă noaptea pe moşia baronului Zarandi Klöfner, care stăpînea peste 1.200 ha. Despre o activitate culturală şi sportivă nici nu putea fi vorba pe atunci. Abia după eliberarea ţării noastre de sub jugul fascist şi după instaurarea regimului democrat popular, cînd ţăranii muncitori din Cristeşti au devenit stăpîni pe ogoarele pe care le lucrează cu multă sîrguinţă, a început să se înfiripeze în comună şi o activitate culturală şi sportivă.

Astăzi sportul este îndrăgit de tinerii şi tinerele din Cristeşti. Ei activează cu multă plăcere în cadrul asociaţiei sportive „Mureşul" (preşedinte Andrei Fülöp). Aceasta a luat fiinţă prin anul 1957, cînd se numea asociaţia sportivă „Cristeştiul". Pe atunci avea numai vreo 50 de membri şi o echipă de fotbal, care se întrecea cu diferite formaţii din comunele din raionul Tîrgu Mureş. Apoi, treptat, activitatea acestei asociaţii sportive s-a dezvoltat. Numărul membrilor ca şi numărul disciplinelor sportive pe care le practică tinerii din Cristeşti au crescut. Şi, în special, activitatea sportivă de aici a cunoscut o însemnată dezvoltare după reorganizarea mişcării de cultură fizică şi sport din ţara noastră, ca urmare a Hotărîrii partidului şi guvernului din 2 iulie 1957.

Acum, în comuna Cristeşti, numărul membrilor înscrişi în U.C.F.S. se ridică la 300. S-au creat secţii de volei, atletism, ciclism etc. Echipa de fotbal, care este formată din tineri ţărani muncitori, cum sînt Alex. Csiki, Geza Szalosi, Gh. Almăşan şi alţii, participă cu succes în campionatul raionului Tîrgu Mureş. In anul 1958 ea a reuşit să cucerească titlul de campioană raională. De asemenea, membrii asociaţiei sportive „Mureşul" au participat anul trecut la întrecerile sportive din cadrul Spartachiadei tineretului şi „Cupa Agriculturii", unde au obţinut rezultate bune. In cadrul asociaţiei sportive sînt 51 de purtători ai insignei G.M.A.

Sportivii şi ţăranii muncitori din Cristeşti se mîndresc cu o frumoasă bază material-sportivă. Anul trecut s-a amenajat, prin muncă voluntară, un teren de fotbal şi o pistă simplă de atletism. La aceste lucrări s-au evidenţiat Petre Roşca, Ştefan Fekete, Ioan Boier, Mihai Ollian, precum şi numeroşi elevi de la şcoala elementară din comună.

Acum membrii asociaţiei sportive „Mureşul" se pregătesc pentru concursurile sportive de iarnă.

Să le urăm succes!

M. L.

DOUĂ INTERVIURI

Care este situaţia pregătirii utilajului în G.A.S.

(Urmare din pag. 1-a)

sută. In gospodăriile de stat Voiteni şi Iamul Mare din regiunea Timişoara, Donca Simo-Constanţa, Mărăşeşti-Galaţi etc. reparaţia utilajului a fost terminată.

In alte unităţi însă nu s-a acordat aceeaşi atenţie reparării tractoarelor şi maşinilor agricole, nu s-au folosit la reparaţii cît mai multe piese recondiţionate, inginerii şi tehnicienii nu au îndrumat şi controlat pînă acum cu simţ de răspundere cum se desfăşoară lucrările. Astfel, în gospodăriile de stat din regiunea Bacău reparaţia tractoarelor s-a realizat numai în procent de 31 la sută, în cele din regiunea Stalin — 38 la sută, Cluj — 37 la sută, Bucureşti — 35 la sută, Hunedoara — 25 la sută etc.

In unele gospodării de stat, cum sînt Măureni-Timişoara, Agigea, Peştera şi Negru Vodă-Constanţa, „Scînteia"-Oradea etc. pregătirea tractoarelor şi maşinilor agricole este foarte mult rămasă în urmă. Fireşte, în aceste unităţi buna organizare a lucrului lasă mult de dorit. Unităţile amintite semnalează însă totodată că bazele respective de aprovizionare n-au asigurat o serie de piese de schimb importante pentru tractoare cum sînt: pinioane de la cutia de viteză, ambielaje, genţi spate UTOS, rulmenţi diferiţi etc. De asemenea, n-au fost asigurate piese de schimb pentru semănătorile de porumb 2 SPC-2 pentru maşini de împrăştiat îngrăşăminte chimice, pentru grape cu disc, maşini de stropit şi prăfuit etc.

Serviciul nostru a luat măsuri ca lucrările de reparaţii să fie mult intensificate, astfel încît tractoarele şi maşinile agricole pentru muncile de primăvară să fie gata la vreme. Delegaţii noştri trimişi în regiuni şi cei ai trusturilor regionale Gostat au primit instrucţiuni să acorde cea mai mare atenţie calităţii reparaţiilor — condiţia principală pentru exploatarea în teren cu randament maxim, a utilajului agricol.

Care este situaţia asigurării pieselor de schimb şi materialelor necesare reparaţiilor?

(Urmare din pag. 1-a)

despre bazele de aprovizionare Bucureşti, Galaţi sau Oradea, unde stocurile de piese n-au fost revizuite cum trebuie, spre a se şti cu precizie ce anume lipseşte din depozite, unde legătura cu unităţile furnizoare a fost aproape inexistentă. La baza de aprovizionare nr. 1 din Bucureşti, de exemplu, unele unităţi n-au găsit nici măcar zale de şenile sau garnituri de cauciuc, care puteau fi fabricate de către numeroase întreprinderi industriale cu cea mai mare uşurinţă.

Faţă de asemenea neglijenţe grave, tovarăşii din conducerea acestor unităţi au fost aspru criticaţi şi sancţionaţi, luîndu-se totodată măsurile tehnico-organizatorice necesare înlăturării lipsurilor.

Trebuie subliniat totodată, că D.G.A.D. a luat din nou legătură cu unităţile furnizoare spre a se livra pe de o parte unele cantităţi de piese de schimb cu care s-a rămas în restanţă din 1959, iar pe de altă parte pentru a grăbi fabricarea pieselor comandate, piese ce sînt mai mult cerute în unităţi.

In scopul aprovizionării în ritm crescînd a bazelor cu o serie de piese foarte mult cerute în unităţi, la o serie de uzine furnizoare cum sînt I.M.S. Roman, V. Tudose-Colibaşi, I.M.U.M. Medgidia etc., D.G.A.D.-ul a trimis recepţioneri permanenţi care se îngrijesc ca piesele fabricate să fie imediat trimise la bazele de aprovizionare. De asemenea, din cadrul D.G.A.D. inginerii Videanu Vasile, Curelea Marian şi alţii s-au deplasat de curînd în o serie de unităţi furnizoare în scopul grăbirii livrării unor repere restante şi grăbirii fabricaţiei curente.

Totodată, unor centre mecanice cum sînt cele din Nazarcea, Năvodari, Buzău, Carei, Drăgăneşti, Ciulniţa, Roşiori, Otopeni etc., li s-a atras atenţia să grăbească executarea pieselor de schimb pentru tractoare şi maşini agricole.

Este sigur că în urma acestor măsuri, atît S.M.T.-urile cît şi G.A.S.-urile vor găsi în bazele de aprovizionare toate piesele de schimb şi materialele necesare terminării reparaţiei utilajului la timp şi de cea mai bună calitate.

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură., Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1. Bucureşti, telefon 17.60,10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".